

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಜೂನ್ 2022

ಕೃತಜ್ಞತೆ

ಬೆಲೆ: 15/-

ಫೋಟೋ: ಇಮೇಜಿಂಗ್ ಸಾವಿತ್ರಿ

ಕವನ “ಯಾರು”

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ ಜೂನ್ 2022	ಸಂಪುಟ: 32 ಸಂಚಿಕೆ: 06 ಪರಿವಿಡಿ
ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮಠದ ಹಿಂಭಾಗ, ಗಿಬ್ ಸರ್ಕಲ್, ಹರವಟ್ಟು ರಸ್ತೆ, ಕುಮಟಾ - 581 332. ಫೋನ್: 9448774920 mayureshwarkp@gmail.com ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ ಡಾ ಆರ್.ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಡಾ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ, ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078. ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078. ಫೋನ್: 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ.: ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078. ಆಫ್ ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ: ಶೇಷಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೆಸ್.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.	“ಕೃತಜ್ಞತೆ” ಜಡತ್ಲದಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವದ ಆವಿಷ್ಕಾರ. - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಕೃತಜ್ಞತೆ - ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುವ ಸದ್ಗುಣ 3 ಅನು: ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರಿ 7 ಅನು: ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ರೀತಿ 11 ಅನು: ಶ್ರೀ ಸಿಂಪಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಂದುಕೊಡುವ ಸಂತೋಷ 14 ಅನು: ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು 17 ಅನು: ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸೂತ್ರಗಳು 20 ಅನು: ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕಾವ್ಯ “ಅಪಾನಾ” 21 ಅನು: ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ ಯುವಚೇತನಗಳಿಗೆ “ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು” 26 ಅನು: ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕಾವ್ಯ “ಈಲಿಯನ್” 33 ಅನು: ಡಾ ಬಿ.ಆರ್. ಭೀಡ್ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ‘ಗೀತಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು’ 42 ಅನು: ಜಾನ್ವಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕಾವ್ಯ “ಯಾರು” 60 ಅನು: ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 64

ಓ ದೈವೀ ಪ್ರಭು, ನೀನು ನನ್ನ ಆಶ್ರಯ ಹಾಗೂ ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಸ್ವರೂಪನಾದವನು, ನೀನು ನನ್ನ ಬಲ, ಆರೋಗ್ಯ, ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಧೈರ್ಯ ಇವೆಲ್ಲ ಆಗಿರುವಿ. ನೀನು ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಶಾಂತಿ, ಪೂರ್ತಿ ಸಂತೋಷ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವಿ. ನನ್ನ ಸತ್ತೆ ನಿನ್ನೆದುರಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ, ನಿಂತುಹೋಗದ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತ್ತದೆ, ಆ ಪೂಜೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿನ್ನತ್ತ, ಭಾರತ ದೇಶದ ಸುಗಂಧಭರಿತ ಧೂಪದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಹೊಗೆಯ ಹಾಗೆ, ಮೇಲಕ್ಕೇರುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ನಾನು ಹರಿಕಾರಳಾಗುವಂತಾಗಲಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನೀನು ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಅನಂತ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಸ್ವಾದವನ್ನು ತಯಾರಾದ ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲಿ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ದೈವೀ ಶಾಂತಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುವಂತಾಗಲಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 1/15

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

- ಅನುವಾದ: ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ

ಕೃತಜ್ಞತೆ - ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುವ ಸದ್ಗುಣ (ತರುಣರಿಗೆ ಹಾಗೂ ವಯಸ್ಸಾದವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕತೆ)

- ಅನುವಾದ: ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ

ಸದ್ಗುಣಗಳು

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭವ್ಯವಾದ ಅರಮನೆ ಇತ್ತು. ಅದರೊಳಗೆ ರಹಸ್ಯ ಪೂಜಾಗೃಹವಿತ್ತು. ಅದರ ಹೊಸ್ತಿಲನ್ನು ಯಾವ ಸತ್ತೆಯೂ ದಾಟಿ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಚಾವಣಿ ಹಾದಿಗಳೂ ಕೂಡ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ನಿಲುಕಲಾರದಂತಿದ್ದವು, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಅರಮನೆ ಬಹಳ ಎತ್ತರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಮೋಡದ ಮೇಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಸತ್ತೆಗಳು ಅದರತ್ತ ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದವು.

ಅದು ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಅರಮನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವವೊಂದನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭಿನ್ನ ಬಗೆಯ ಸತ್ತೆಗಳಾಗಿದ್ದಿತು, ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕ ದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೂ ದೇವಿಯರಾಗಿದ್ದರು, ಅವರನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಸದ್ಗುಣಗಳೆಂದು ಗೌರವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅರಮನೆಯ ಒಳಕೋಣೆ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಹಜಾರವಾಗಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗಳು, ನೆಲ, ಭತ್ತು ಇವೆಲ್ಲ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿದ್ದು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಥಳಥಳಿಸುವ ಜ್ವಾಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವಂತಿದ್ದವು.

ಅದು ದೈವೀ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಹಜಾರವಾಗಿತ್ತು. ನೆಲದ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಕಾಶ ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸುಂದರ ಹಾಗೂ ಗಾಢವಾದ ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ವರ್ಣವಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅದು ಭತ್ತಿನತ್ತ ಸಾಗಿದಂತೆ ಕ್ರಮೇಣ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗತೊಡಗಿತು. ವಜ್ರಗಳ ಚಕ್ರ ಬಾಣಗಳು(girandoles) ಗೊಂಚಲು ದೀಪಗಳ(chandeliers) ಹಾಗೆ ತೂಗುಬಿದ್ದಿದ್ದವು, ಅವುಗಳ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮುಖಗಳು ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿಸುವ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ದೈವೀ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಂದವು, ಆದರೆ ಬೇಗನೆ ಅವು ಸಮಾನ ಗುಣಧರ್ಮದ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡವು, ಕನಿಷ್ಠ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಡುಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು.

ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ ದೇವಿ ಆ ಉತ್ಸವದ ಮೇಲೆ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು, ಅವಳು ಪಾರದರ್ಶಕ ನಿಲುವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ್ದಳು, ಅದು ನಿರ್ಮಲ ನೀರಿನಂತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಘನಾ(cube)ಕಾರದ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಫಟಿಕವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು, ಅದರ ಮೂಲಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನೋಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಅವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದವು, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಪ್ರತೀಕ ವಿರೂಪಗೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಂತೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಗೌರವಾನ್ವಿತಳೂ ಹಾಗೂ ಅಭಿಮಾನಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ವಿನಮ್ರತೆಯ ದೇವಿ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಹುಬ್ಬುಗಳಿರುವ, ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವ, ಬಿಗಿದುಕೊಂಡ ತುಟಿಗಳು ಮುಗುಳ್ಳುತ್ತಿರುವ, ಸ್ಥಿರ ಹಾಗೂ ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯದ ಠೀವಿ(air)ಯಿರುವ ಧೈರ್ಯ ದೇವತೆ ನಿಂತಿದ್ದ.

ಧೈರ್ಯ ದೇವತೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ನಿಂತಿದ್ದಳು, ಅವಳ ಶೋಧಕ ಕಣ್ಣುಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆನೂ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಸುಕಿನ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು ವಿವೇಕದ ದೇವಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಅವರೆಲ್ಲರ ಮಧ್ಯೆ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತ ಬರುತ್ತ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ ಇರುವಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸುಸ್ಪಷ್ಟತೆಯ ದೇವಿ ಇದ್ದಳು. ಅವಳು ಒಂದೇ ವೇಳೆಗೆ ಜಾಗರೂಕಳು ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವವಳು, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲಳು, ಆದಾಗ್ಯೂ ವಿಭಿನ್ನವಾದವಳಾಗಿದ್ದಳು; ಗುಂಪುಗಳೊಳಗಿಂದ ಅವಳು ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಸೌಮ್ಯ ಬಿಳಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಗುರುತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಹರಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೂ

ಸೌಮ್ಯವಾಗಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬೆಳಕು ಅವಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿತ್ತು, ಅದು ಅವಳ ಅತಿ ನಿಕಟ ಗೆಳತಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲಾಗದ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಿರುವ ಅವಳ ಸಹೋದರಿ ನ್ಯಾಯ ದೇವಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಔದಾರ್ಯದ ಸುತ್ತ ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಪಡೆಯೊಂದು ಗುಂಪುಗೂಡಿತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ, ಸಹನೆ, ಕೋಮಲತೆ ಹಾಗೂ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿ(solicitude) ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಅವರು ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಆ ಸುವರ್ಣ ವರ್ಣದ ಹೊಸ್ತಿಲದ ಬಳಿ ಹೊಸಬರೊಬ್ಬರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಬಹಳಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಅವಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಮೊದಲು ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವಳ ಹೊರ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವಂತಹದೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ನಿಜವಾಗಿ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವಳಾಗಿದ್ದಳು, ತೆಳುವಾಗಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಅವಳು ಧರಿಸಿದ ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆ ಬಡವಾಗಿದೆಯೇನೋ ಎಂದೆನಿಸುವಷ್ಟು ಸಾದಾ ರೀತಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟುಕೊಂಡು, ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಇಂತಹ ಭವ್ಯ ಹಾಗೂ ಉಜ್ವಲ ಕೂಟ(company)ದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ತೋರಿಕೆಗೆ ಆತಂಕಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ, ಯಾರ ಬಳಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ತನ್ನ ಸಹಯೋಗಿಗಳೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆಗಳ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಸಿದ ನಂತರ ವಿವೇಕದ ದೇವಿ, ಅವರ ವಿನಂತಿಯ ಮೇರೆಗೆ, ಆ ಅಪರಿಚಿತಳಾದವಳತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾದಾಗ ಜನರು ಮಾಡುವಂತೆ, ಯೋಚಿಸಲು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತನಗೆ ದೊರೆಯಲೆಂದು ಗಂಟಲನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅವಳತ್ತ ಹೊರಳುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ: “ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ, ಹಿರಿಮೆಗಳಿಂದ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇಂತಹ ನಾವು ನಿನ್ನ ಆಗಮನದಿಂದ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ನಮಗೆ

ಅಪರಿಚಿತಳೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತೀ ಇಲ್ಲವೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೆಂದೂ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ತೋರಿಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ನೀನಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಆಗ ಆ ಹೊಸಬಳು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ: “ಅಯ್ಯೋ, ಈ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಪರಿಚಿತಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನನಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.”

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೃತಜ್ಞತೆ.”

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 2/5-7

*

ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತ, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡದ ಆತ್ಮದ ಚಲನೆ

ಪಶುಗಳಿಗೆ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾರಂಭದ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮನಸ್ಸಿರುತ್ತದೆ. ಸತತ ಬರುತ್ತಿರುವ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಪೀಡಿತರಾದ ಹಾಗೆ ಪಶುಗಳು ಪೀಡಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ನೂರು ಜನ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ತೊಂಬತ್ತೆಂಟು ಜನರು ತರ್ಕ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿ ಏನಿರಬಹುದು ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾನಸಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ದುಃಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು. ಪಶುಗಳು ಇಂತಹ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ನೀವು ಅವುಗಳಿಗೆ ದಯೆ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅವು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಕೃತಜ್ಞವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅವು ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವುಗಳ ಪ್ರೇಮ ಆ ವಿಶ್ವಾಸದ ಆಧಾರ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಬಹಳ ದೃಢವಾದ ಮಮತೆಯಾಗಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿರಲು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಲಾಗದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರಿ

- ಅನುವಾದ: ಡಾ|| ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ

ನಿಮ್ಮ ದಿನವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಿ

ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೀವು ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಂಡು ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು, ಪ್ರೇಮ, ಆದರಪೂರ್ವಕ ಗೌರವ ಹಾಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವ ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನುಕುಲದ ಆಪದ್ವಕ್ಷಕರ ಈ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿರಿ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯವರಾದ ಅವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಬರುತ್ತಾರೆ, ಕೊನೆಯ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುವರು, ಅವರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರ, ಬೋಧಕರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ವಿನೀತ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತ ಸೇವಕರೆಂದು, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಡಿದಾದ ಇಳಿಜಾರಿಕೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಸಾಗಲು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೆಂದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನೀವು ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಂಡಾಗ, ಪೂರ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಯೋಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಕೈಕೊಂಡುದರ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕರೆಗೆ ಪ್ರತಿಪಂದಿಸುತ್ತ ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿರುವುದರ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ, ಅವರ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇಮ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತವರಿಯುವವು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಿಡುವವು. ಆಗ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಪ್ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದೈನಂದಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಹೆಚ್ಚು ಫಲಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಸುಲಭವಾಗುವುದು. ನೀವು ಇತರರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸಹಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ಹೊಯ್ದಾಡದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

*

ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಕೃಪೆಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಿ

ಜನರು ಅವರಿರುವ ಹಾಗಿದ್ದಾಗಿನ ಅವರ ಜೀವನ, ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಹೃದಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ, ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹರಿಸುವ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಗಾಢತೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗುವ ದ್ವೇಷ, ತಿರಸ್ಕಾರ, ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು

ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದರೆ ಉದಾಸೀನತೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಈ ಗಾಢತೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಆ ಜಗತ್ತನ್ನು ದಿವ್ಯಾನಂದದತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಮಾನವ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಡ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜನರು ದುಷ್ಟರಿಗಾಗಿ, ಅರೆಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದವರಿಗಾಗಿ, ಅಂಗವಿಕಲರಿಗಾಗಿ, ಜಯಶಾಲಿಯಾಗದೆ ಇದ್ದವರಿಗಾಗಿ ವಿಫಲತೆ ಕಂಡುಕೊಂಡವರಿಗಾಗಿ ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ - ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ದುಷ್ಟತನಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ವಿಫಲತೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದ ಹಾಗೆ.

ಸಮಸ್ಯೆಯ ಈ ಮುಖ ಕುರಿತು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಬಹುಶಃ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನೀಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಕಾರಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವ ಹೃದಯ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸುರಿಯಲಾಗುತ್ತಿರುವ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ, ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಪ್ರೇಮದ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸಿದ್ದರೆ, ಆಗ ವಿಷಯಗಳು, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/187

*

ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಿ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಪಾಯವಿದ್ದಾಗ, ಎಂದರೆ, ಅಪಘಾತವೊಂದರ ಪ್ರಾರಂಭವಿದ್ದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಜನರು ಅದರಿಂದ ಪಾರಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಂತಹವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಬೇರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಅರಿವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯಾಣ ಇಲ್ಲವೆ ಆಂತಹದೇನೋ ಯಾವ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಾಗ ಅದು ಅನಂತ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಿಂದಾಯಿತು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಜನರು ಎಂದಿಗೂ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ರೀತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಅಂತಹದೇನೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ದೆಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಜನರು ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಒಳಗಾದಾಗ

ಮತ್ತು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಆರೋಗ್ಯ ಮರಳಿಪಡೆದಾಗ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಇದ್ದಾಗ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪವಾಡವಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಸಾಮೂಹಿಕ ಅಪಘಾತಗಳಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮತೋಲನ ಇಲ್ಲವೆ ಅಸಮತೋಲನ, ಜನರ ಭಿನ್ನ ವಾತಾವರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಯೋಜನೆ ಇವುಗಳ ನಿಖರವಾದ ಪರಿಮಾಣ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 5/406

*

ದೈವೀ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ
ಪ್ರಶ್ನೆ : ದೈವೀ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ರೀತಿ ಯಾವುದು?
ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ಅದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಭಾವನೆ ಬರಬೇಕು.

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ.

ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಂಟಾಗುವ ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಂತರಿಕ ವಿನಮ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಾಗಿದೆ, ನಿಜವಾಗಿ, ಅದಿಲ್ಲದೆ ನೀವು ಅಪರಿಪೂರ್ಣರು ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯರಹಿತರು ಆಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಮೊದಲ ವಿಷಯ.

ಅದು ಮನುಷ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಬಹುದಾದ ಒಂದು ಅನುಭವ. ಏನನ್ನೂ ಅರಿತಿರದ ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಎದುರಿಸಿದಾಗ, ಇಲ್ಲವೆ ಇದೀಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಚೋದನೆಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲವೆ ಜನರನ್ನು ಕ್ಷೋಭೆ-ಗೊಳಪಡಿಸುವ ಏನೋ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಳಕೊಂಡ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಇಲ್ಲವೆ ಭಾವನೆಗಳು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ - ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದಾಗ ಅದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ; ಅವರಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರೆಯ ರೂಪದ್ದೇನೋ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕರೆ. ಮನುಷ್ಯ

ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಅಭೀಪ್ಸೆ ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಇದು ಮೊದಲ ನಿಬಂಧನೆ. ಮತ್ತು ನಂತರ ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಪಡೆದಾಗ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದ ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆಯಬಲ್ಲದು, ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲದು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಬಲ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಗಾಢ ಅಭೀಪ್ಸೆ, ತೆರೆ-ದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಬಹುದಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನೀವು ಕರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅಭೀಪ್ಸೆ ಪಟ್ಟರೆ, ಉತ್ತರ ದೊರಕಿಸಬಲ್ಲೆವು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೈವೀ ಕೃಪೆಗೆ ತೆರೆದಿರಿಸುವಿರಿ.

ಮತ್ತು ನಂತರ - ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡಬೇಕು (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ತುಟಿಗಳ ಮೆಲೆ ಬೆರಳನ್ನಿರಿಸುತ್ತಾರೆ) - ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ದೈವೀ ಕೃಪೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದು ತಂದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ, ಅದನ್ನು ನೀವೇ ಕೈಕೊಂಡಿರಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಡಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ತೊಂದರೆಯ ನಿವಾರಣೆ ಆದ ಕೂಡಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು “ತೊಂದರೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆಳೆದು ತಂದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅದಿರುವುದು ಹಾಗೆ. ಮತ್ತು ನಂತರ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅಗಳಿ ಹಾಗೂ ಕೀಲಿ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಏನನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರಿರಿ. ಮತ್ತೊಂದು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಡುಸಂಕಟ, ಯಾವುದೋ ಭಯಾನಕ ತೊಂದರೆ ಇಂತಹದು ಆಂತರಿಕ ಹೆಡ್ಡತನವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಅವಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಏನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಪಡೆಯುವಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವು ಪಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಂಡವರು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮರು ಆಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಿರಿ. ನೀವು

ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮದೇ ಕೌಶಲ ಹಾಗೂ ಕ್ಷಮತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವವರೆಗೆ, ನಿಜವಾಗಿ ನೀವು ಒಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕುವಿರಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು, ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕುವಿರಿ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಗಳಗಳನ್ನೂ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗದು. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆ: ಮನುಷ್ಯ ಕೂಡಲೆ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನದೇ ಕ್ಷಮತೆಯೊಂದಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿರುತ್ತಾನೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/322-23

ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ರೀತಿ

- ಅನುವಾದ: ಶ್ರೀ ಸಿಂಪಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಕಳೆದ ಸಲ ಓದಿದ ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗಿತ್ತು: “ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ದೇವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ಅವನಿಗೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸೇರಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳು ಆ ದೈವ ಸಂಕಲ್ಪದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಸ್ಥಿರ ಶರಣಾಗತಿಯಿಂದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸುವುದೆಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.”

ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ಶರಣಾಗತಿ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಭಿನ್ನತೆ ಏನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ಶರಣಾಗತಿ? ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಯಾದಾಗ ನೀವದನ್ನು ವಿರಕ್ತಿಯ ಭಾವದಿಂದ ಪಾಲಿಸಬಹುದು, ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಶರಣಾಗತರಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ, ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಯಾವ ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ: “ನನಗೆ ಇದನ್ನು

ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ಇದರರ್ಥ ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೇಳಲಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಲವಿನಿಂದ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಕೊಂಡ ಶರಣಾಗತಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವಿಧಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ದೂರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಏಕೆಂದರೆ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಈ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದಾಗಿ, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ದೂರು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯದು, ಆ ಆಜ್ಞೆಯ ಆಂತರಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು, ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಕೇಳಲಾದುದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಬಲ, ಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಬಯಸುವುದು, ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮಗೆ ಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಗವಂತನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುತ್ತೀರಿ, ನಿಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನೀವು ಸಹಕರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಬಹಳ ಭವ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶರಣಾಗತಿ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾದಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಗರ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ವಿಧೇಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲದೆ ವಿರಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಹೌದೋ, ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಷ್ಟು ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದವನಾಗಿರುವ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ, ಗರ್ವದಿಂದ ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಜನರು ಇಲ್ಲಿ(ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ) ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ನಿಜವಾದ ಶರಣಾಗತಿಯಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ, ತಾನು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡುದರ ತೃಪ್ತಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ವಾಸ್ತವತೆಯಿಂದಾಗಿ ಬಲ ಪಡೆದ ಭಾವನೆ ಅವನಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಇದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಮೊದಲನೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಗ್ಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೋ ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರದ ಸರ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾದ ಬಡ ಬಲಿಪಶುವಾಗಿರುವ ಭಾವನೆ ಅವನಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/63-64

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅನುಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯೆಂದರೆ ದೈವೀ ಕೃಪೆಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ವಿರೋಧಿಸಬಾರದು, ಅದಕ್ಕೆ ಕೃತಘ್ನರಾಗಿರಬಾರದು, ಮತ್ತು ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೊರಳಬಾರದು - ಆದರೆ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ದೈವೀ ಶಾಂತಿ, ಏಕತೆ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಇವುಗಳಿರುವುದರ ಗುರಿಯನ್ನು ಸತತ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.

* * *

ಯಾರಿಂದ ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಹೋಗುವುದೋ ಅಂತಹ ಜನರು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಹೋಗುವ ಜನರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ.

(SABCL, 23/613)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಇರುವ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಅವನು ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

*

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಅಚಂಚಲವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/154-55 - ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಂದುಕೊಡುವ ಸಂತೋಷ

- ಅನುವಾದ: ಡಾ|| ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ

(ಪರಮೋಚ್ಚ ವಿವೇಕವಿರುವ) ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿರಿಸುವುದು

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಮಟ್ಟದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ಭವ್ಯ ಗಾಢತೆ, ದೈವೀ ಕೃಪೆಯ ಪರಮೋಚ್ಚ ವಿವೇಕದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ, ನಮಗೆ ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಕೃಪೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಇಂತಹದೆಲ್ಲವೂ ಇರಬೇಕು. ಆಗ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅಭೀಪ್ಸೆಯನ್ನು ಆ ದೈವೀ ಕೃಪೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ, ಅರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಗಾಢತೆಯಿಂದ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಎಂದು ಕಂಡು-ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಹೇಗೆ, ಏಕೆ ಸಂಭವಿಸಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಕಾಣಲಾರರು ಮತ್ತು ಅವರು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಹೌದು, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅದು ಹಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು" ಎಂದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಅದರಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಂದುಕೊಡುವ ಸಂತೋಷ, ಏಕೆಂದರೆ ಕೊನೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ,

ದೈವೀ ಕೃಪೆಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹಾಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವಿಕೆ ಇವುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನಿರಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳು ಹೇಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಹಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವತ್ತ ಬರುತ್ತಾನೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 7/239

*

ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ ಸನ್ನೆ(lever)ಗಳು

ಎರಡು ಪ್ರಧಾನ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಕ್ಷಮತೆ, ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಡತ್ವದಿಂದ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇಡಿಯಾಗಿ ಅವನು ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಲಾಕಾರ ತನ್ನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಜ್ಞಾನಿ ತನ್ನ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಇಲ್ಲವೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ವಿಷಯವಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಕಾರ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಷಯವಾಗಿರಬಹುದು, ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಅದರಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾರ್ಯಶೀಲವಾದಾಗ, ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಏನೋ ಒಂದು ಜಾಗ್ರತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯ ಸಹಯೋಗವಿರುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಇದು ಇದೆ. ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಆಂತರಿಕ ಸೌಲಭ್ಯವಿರುವ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಏನೋ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಿಂದ, ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಆ ಏನೋ ಒಂದು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ: ಅದು ಇಡೀ ಜೀವನದ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ಅಂಶದ ಹಿಂದೆ, ಜೀವನದಲ್ಲಿಯ ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಘಟನೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವಂತಹದು, ಅವರು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಅನಂತ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ....

ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಬೇಕು, ಆ ಜ್ಞಾಲೆ ಎಲ್ಲ ಅಹಂಮನುಷ್ಯತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಮಬ್ಬುತನವನ್ನು ಕರಗಿಸಲು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಮಧುರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾದದ್ದು ಆಗಿರಬೇಕು; ಸಾಧಕನನ್ನು ಅವನ ಗುರಿಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಪರಮೋಚ್ಚನ ದೈವೀ ಕೃಪೆಗೆ ಆ ಜ್ಞಾಲೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವದಿಂದ ಇರುವಂತಹದು - ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞನಾದಂತೆ, ಈ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯ ಈ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಧನ್ಯವಾದ ಅರ್ಪಿಸಿದಾಗ, ಅವನ ಗುರಿಯೆಡೆಗಿನ ಮಾರ್ಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಿರಿದಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೇಷ ಗುಲಾಬಿಗಳು, 17

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೃತಜ್ಞತೆ: ಭಗವಂತನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾದ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಿಮಗಾಗಿ ಭಗವಂತ ಕೈಕೊಂಡದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತ ನಿಮಗಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗದಂತೆ ಇರಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾರದ(obligation) ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಭಾವನೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/154

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಯಾವುದರ ಬಗೆಗೂ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಜನರ ಪರಿಚಯ ನನಗಿತ್ತು, ಅವರು ಪಡೆದಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣ ಅತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು, ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯವಾಗಿದ್ದವು, ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಹಾಗೂ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯ ಭಾವ ಹೊಂದಿರುವ ಕ್ಷಮತೆಯಿತ್ತು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಸರಿ, ಅವರಿಗೆ ಚೈತ್ಯದ ಸಂಪರ್ಕ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಸಂಪರ್ಕ ಸತತ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿರಲು ಕ್ಷಮತೆ ಇದ್ದಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು, - ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವರಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ - ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ

ಯಾರೋ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವುದರ, ತಮಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದರ, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದರ ಭಾವನೆ ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವೆರಡು ವಿಷಯಗಳು ಜನರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವರು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಜನ್ಮ ತಾಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಅವರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಇದು: ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಕ್ಷುದ್ರ ಚಿಕ್ಕ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುವ ಏನೋ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಔದಾರ್ಯ ಕೂಡ ಚಿಕ್ಕ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಎಸೆದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವು ಎರಡು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ ಸನ್ನೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯೊಡನೆ ಅತ್ಯಂತ ಸುನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಕೊಂಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 7/418-19

*

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು

- ಅನುವಾದ: ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ನೆನಪಿನೊಂದಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿರಿ

ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬದಲಾಗಿ, ನಾವು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ನೆನಪಿನೊಂದಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ನೆನಪನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಈವರೆಗೆ ಕೈಕೊಂಡ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾಗಿರುವ, ಜೀವಂತ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯೊಂದಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು

ಕುರಿತು ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಘೋಷಿಸಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಬಂದಿದ್ದರು, ಆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ನಾಳೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರದು ಸನಾತನ ಜನ್ಮ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 9/172

*

ಅವರ ಈ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ

ಅವರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ, ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಉದಾರವಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಬೋಧನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಲಿ. ನಾವು ಇಂದು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನಾಳೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುವೆವು.

ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರೋಣ, ಮತ್ತು ಅದು ನಿಜವಾಗಿ 'ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಶುಭಾಶಯ'(Bonne Ann'ee)ವಾಗುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 13/16

*

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ನಾವು ಅವರ ಬೋಧನೆಯ ಜೀವಂತ ನಿರ್ದೇಶನವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 13/28

*

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಹಾಗೂ ಸದ್ಗುಣಗಳು

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಆಶ್ರಮದ ಆಶ್ರಮವಾಸಿ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಸದ್ಗುಣಗಳು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಗತಿ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿಯೇ ಅಡತಡೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಪತ್ಕಾರಕ ಪತನಗಳಿಗೆ ಅದು ಅಧೀನವಾಗುತ್ತದೆ: ಆ ಗುಣಗಳು ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ, ನಿಷ್ಠೆ, ವಿನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆ.

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನುಷ್ಯ 'ಆಶ್ರಮದ ನಿಜವಾದ ಮಗು' ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಯಾವಾಗಿರಬೇಕು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ, ಧೈರ್ಯ, ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆ, ತಾಳ್ಮೆ, ಭಗವಂತನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ, ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲಾಗದ ವಿಶ್ವಾಸ. ಇದೆಲ್ಲದರೊಂದಿಗೆ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ, ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ಣ, ಮತ್ತು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವ ಅಭೀಪ್ಸೆ ಜೊತೆಗಿರಬೇಕು, ಮಿತಿರಹಿತ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಇರಬೇಕು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 13/113

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರತಿದಿನ ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದನ್ನು ಬರೆದಿಡಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಭೀಪ್ಸೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಆರಾಧನೆ, ಇಲ್ಲವೆ ನೀವು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಪ್ರಗತಿ, ಇಂತಹದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು. ಅದು ದೀರ್ಘವಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಲುಗಳಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದು. ನೀವು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವಿರೇನೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಬಳಿ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಿರೇನೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವದನ್ನು ಬರೆಯುವಿರಿ. ಅದು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸೂತ್ರಗಳು

- ಅನುವಾದ: ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ

ಎಲ್ಲ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಿ, ಅವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಗವಂತನತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಗಳು.

*

ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವದಿಂದ ತುಂಬಿಬಿಡಿರಿ.

ಭಗವಂತನತ್ತ ಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವ ಸುನಿಶ್ಚಿತ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

*

ಭಗವಂತ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.

*

ನಿಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು; ಕೆಲ ಕಾಲ ಅದು ಬಲವತ್ತರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಅಭಾವವಿದ್ದಾಗಲೂ ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಏಕೆ, ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಅರಿತಿರುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು.

*

ಸತ್ತೆಯ ಉದಾತ್ತತೆಯನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಾಗಿ ಅದು ಹೊಂದಿರುವ ಕ್ಷಮತೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/25, 154-55 - ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕಾವ್ಯ
“ಅಹಾನಾ”

2

- ಅನುವಾದ: ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಧ್ವನಿಗಳು

ಓ ದೇವಮಾತೆ, ವಿಲಪಿಸಿದವೀಗ ಈ ನೆಲದಿ ನಾವು ಹೂತು
ಸ್ವರ್ಗದಿಂದೀಗ ನಿರ್ವಸಿತಗೊಂಡು ಅಲೆಅಲೆಯುತಿಹೆವು ಸೋತು.
ಸಂತೋಷವೀಗ ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರ; ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಬೇಗ
ದತ್ತವಾಗಿಹವು ಕ್ರಿಮಿ-ಕೀಟಗಳಿಗೆ ಜೊತೆ ಶರದ ಭೇದಕೀಗ.

ಸ್ಮೃತಿಗೊಂಡವೀಗ ಆದಿಮದ ನಿತ್ಯ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ
ಭಾವದುತ್ಕರ್ಷವನು ಸ್ವಂದಗೊಳುವ ಭಾವಾನುಭಾವ ಸತ್ತೆ,
ಉದಿತಗೊಳ್ಳಲೆನೆ ಸದೋದಿತದಿಂದ ತಹತಹಿತ ತ್ವರಿತದೊಳಗೆ,
ಆದರೀಗಿದೋ ಹಿನ್ನಡೆಯಲಿಂತು, ರೋದಿಸುತ ಗಾಯದೊಳಗೆ;

ನಮ್ಮ ಬಂಧನದಿ ಇದ್ದ ಆಹ್ಲಾದವನ್ನೀಗ ಸೆಳೆಯುತಿರಲು,
ಪೀಡೆಗೊಂಡಿಹವು ಅವು ಸರ್ವ; ಜೊತೆಗೆ ದುಃಖದಲಿ ಪಂಥವಿಡಲು.
ವಿವಶಗೊಂಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಅನುದಿನದ ಆನಂದ ತೋಷವೆಲ್ಲ
ಆವರಿತಗೊಂಡು ಭಯದ-ಭವಿತವ್ಯ ತಲ್ಲಣವೆ ತುಂಬಿ ಎಲ್ಲ.

ಅನಂತಾನಂತ ನಕ್ಷತ್ರ ಜ್ಯೋತಿ, ಅವಲೋಕ ನಿನ್ನನಿಂತು
ಅಚಲತೇಜದಾ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೀಗ ನಾವೆಲ್ಲ ಭಾವವಿಂತು
ಪೀಠಗೊಂಡಿರುವೆ ನೀನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಊರ್ಧ್ವಾತಿ ಊರ್ಧ್ವದಲ್ಲಿ
ಪಥದೊಳಗು ನಮಗೆ ಅರಿಯದಲೆ ದೂರ, ಆ-ಪ್ರೇಮ-ಪೀಠದಲ್ಲಿ.

ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಅದು ಎಂತು ನೀನು ಪೀಠಸ್ಥಗೊಂಡೆ ಅಲ್ಲಿ
ಊರ್ಧ್ವದಲಿ ಇಂತು ಫಲರಹಿತವಾದ ಆ ಆತ್ಮವ್ಯಾಪ್ತದಲ್ಲಿ.
ನೀ ಕಾಯುತಿಹೆಯಾ, ಓ ದೇವಮಾತೆ, ತಪನಗೊಳುವೆ ಹೀಗೆ?
ನ್ಯಾಯಪೂರ್ಣತೆಯ ಜಗದ ಅವತರಣ ವಂಶಾನುವಂಶವಾಗೆ?

ಪರಿಪಕ್ವದಲ್ಲಿ ಇದನೀಗ ನೀನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸೆ ಹೊಮ್ಮಿ
ಪ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಜೊತೆ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದು ಬರಲು ಚಿಮ್ಮಿ?
ಮೃಣ್ಮಯದ ಉದಿತವಿದನೀಗ ಸತತ ಗಮನಿಸುತ ಇನಿತು ನೀನು
ಅದು ಸ್ವರ್ಗಪುಷ್ಪದಾಕೃತಿಯಲೀಗ ಆಕಾರಗೊಳಲು ತಾನು?

ನೀನೊಂದು ವೇಳೆ ಒಪ್ಪದಲೆ ಇದನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಹರಸದಿರಲು,
ಅವಕಾಶಗಳಲಿ ಮಗುದೊಂದು ತಾನೆ ತಾನುದಿತಗೊಳುವದೇನು?
ಸಾರ್ಥಕದ ಗತವು ಸಂತೃಪ್ತವಿರಲು ಅದು ಫಲವ ಕೊಡದು ಏನು
ಭವಿತವ್ಯಕಿದುವು ಆಯಾಮಗಳನು ತಾ ರೂಪುಗೊಳಿಸದೇನು?

ನಿನ್ನಂಗ ಕೋಶಗಳಿಗೀಗ ನಾವು ಮಧುಕರದ-ರೆಕ್ಕಗಳಲಿ
ಆಕಾಶನೀಲ ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಸ್ವಂದಕತಿ ತ್ವರಿತ ತ್ವರಿತದಲ್ಲಿ;
ಓ! ಈಗ ನಾವು ಉಳುಮೆಗೊಂಡಿಹೆವು ಅದರೊಡನೆ ಮಿಳಿತಗೊಂಡು
ತೋಷದುಂಬಿರುವ ಶರಗಳಲಿ ನಾವು ಭೇದಗೊಂಡಿರುವೆವೆಂದು.

ಭಾವದುತ್ಕರ್ಷ ಹಾತೊರೆಯಿತೀಗ ಜೊತೆಗಿದೋ ಮುಕ್ತಾತ್ಮವೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ
ನಮಗಾಗಿ ಆರ್ತ ಕರೆಯಿತ್ತವೀಗ; ಇಂದ್ರನೀಗಿದೋ ಉದಿತದೊಳಗೆ
ಮನೋ-ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಅವನ ಆ ಊರ್ಧ್ವ ತಾಣಗಳ ಮೂಲದಿಂದ
ಅನಿಮೇಷನಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸಿದನೀಗ ವಿಸ್ಮಯದ ಚಂದ್ರ-ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಭಂದ
ಅಮೃತತ್ವ ನೆಲೆಯ ವೈರಾಜ್ಯ ಸರಣಿ ಮೂಲದಿಂ ಚಿಮ್ಮಿ ಬಂದು
ಧಾರೆಗೊಂಡವನ ಮೇಲಲ್ಲಿ; ಮಂದ್ರ ಮಂದ್ರದಲಿ ಅಮೃತವೆಂದು
ವ್ಯಾಪ್ತಗೊಂಡಿರುವ ಉಷಾ-ಉದಯಗಳ ಜೊತೆಗಲ್ಲಿ ಮಿಲಿತಗೊಂಡು
ಜೊತೆಗಿದೋ ನಮ್ಮ ಸರ್ವ-ಸರ್ವಸ್ವವನು ನಿಯಂತ್ರಣಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು.

ಆಗಮಿಸು ಬೇಗ, ಅವತರಣಗೊಳ್ಳು, ಆಗಮಿಸು ದಿವ್ಯ-ದೇವಿ,
ಎಂದಿಗೆಂದಿಗೂ ಜಗವೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಮರೆಯದಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ,
ಈಗಲೂ ಸಹಿತ ಆಕ್ರಂದದಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿತ್ತು ಕರೆಯುತಿಹರು-
ನಿನ್ನನೀಗಿದೋ ನಾವ್- ಪಡೆದುಕೊಳಲು, ಓ ದಿವ್ಯ ದೇವ-ತಾರೆ
ನಿನ್ನದೇ ಪೂರ್ಣ ವರ್ಣನಾತೀತ ಸಂರಚನೆಯಿಂದ ಬಾರೆ.

ಓ ದೇವಮಾತೆ, ನಾವೆಂದು ನಿನ್ನ ಅರಿಯಲೆನೆ ಸಾಧ್ಯವಿರದು;
ಓ ಪ್ರಕೃತಿ, ನಾವು ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳನು ಗಣಿಸಲಸಮರ್ಥರಿಂದು;
ನಮಗರಿಯಬೇಕು ಇನ್ನೀಗ ತಾನು, ನೀ ಸನಿಹ ಇರುವ ಹರ್ಷ,
ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯರಹಿತ ನಮ್ಮ ಈ ಜಗದಿ, ಬಯಸುವೆವು ನಿನ್ನ ಸ್ಪರ್ಶ.

ಅದಕಾಗಿ ಈಗ ನಾವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಕರೆದು
ಬದ್ಧಗೊಂಡಿರಲು ನಮ್ಮ ಹಸ್ತಗಳು, ನಿನ್ನ ಸ್ಪರ್ಶ ಪಡೆದು.
ನಾವೀಗಲೀಗ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗೊಳಲು, ಓ, ಮಾರ್ಗ ಮಾರ್ಗ ಹಲವು;
ನಿನ್ನೊಡನೆ ಪಾಠಗೊಳಲೆಮಗೆ ಲಭ್ಯ ಮಧುಮಧುರ ಭಾವ ಹಲವು

ನಮ್ಮದೆಯ ವಲಯಗಳಲೀಗ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಪರಿವೇಶಗಳಲಿ
ಶೋಭೆಗೊಳಿಸಲೆನೆ ನಿನ್ನ, ಜ್ಯೋತಿಕದಿರುಗಳ ಜೊತೆ ಪುಷ್ಪಗಳಲಿ,
ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಲಿ ಮಿಂದು ನಿಂದಂಥ ಜಾಲದಾ ಸಾಲು ಘಳಿಗೆ
ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೀಗ ತಂತುಜಾಲಂಧ್ರ ನೇಯ್ಗೆ.

ಅಹಾನಾ

ಅಸಹಾಯಪೂರ್ಣ ಹರ್ಷಾತಿರೇಕಗಳಲಿರುವ ಆತ್ಮಗಳಿರಾ,
ಮಧುರಮಯ ಜೊತೆಗೆ ಕ್ರೀಡೆಯಾಸಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಗಳಿರಾ,
ನನ್ನ ತಮದಿಂದ ಉದಿತ ಮಧುವಿಂದ ರೋಮಾಂಚಗೊಂಡಿರೀಗ
ನನ್ನದೇ ಬೆಳಗಿನಿಂದಾವಿಷ್ಟುಗೊಂಡು ಮದದುಂಬಿಕೊಂಡಿರೀಗ,

ಸಾಮರ್ಥ್ಯಸರಣಿ ತಾವಿರಲು ಒಮ್ಮೆ, ಅಭಿಗ್ರಹಿಸಿ ಜಗವನೆಲ್ಲ
ತಮ್ಮದೇ ರಾಗರಾಗಾನುರಾಗ ಜೊತೆ ಹರ್ಷಾತಿರೇಕಕೆಲ್ಲ,
ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ಜೀವಗಳು ಇರಲು ತಮ್ಮ ವಶಪಡೆದುಕೊಳಲು
ದೇವನನು ಸಹಿತ ತಮ್ಮ ವಶವಿಡಲು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬೇಟೆಗೊಳಲು

ಇಂಥ ಘನಬಲದ ಆತ್ಮದಾಭೀಷ್ಟೆ ತಾನಿರಲು ನನ್ನ ಪಡೆದು.
ನಾನಿರುವೆನೀಗ ಇದೋ ಅಹಾನಾ ಮಹತಿಯನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು,
ಪ್ರಜನನದ ಮೂಲ ನಾನಿರುವೆ, ನಾನಿಹೆನು ಆ ದಿವ್ಯ ದೇವಮಾತೆ
ದಿವ್ಯತ್ವಪೂರ್ಣ ರಾಗದನುರಾಗ ಸಂತಾನ ಫಲದ ದಾತೆ
(ನಾನಸ್ವರೋಧ, ನಾನಿರುವೆ ದೇವಿ, ದಿವ್ಯತ್ವದಘೋಷ್ಯೆಟೀ).

ಪೂರ್ಣ ಮಧುರತೆಗೆ ನಿಮಗಿಹುದು ದಾಹ, ಆದರೀಗಿದೋ ಇಲ್ಲಿ
ಮೃಣ್ಮಯದ ಮಧುರ-ನಂದನದ-ವನವು ಶೀಘ್ರದಲಿ ಶಮನವಿರಿಸಿ:
ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೆ ಪರಿಮಾಪಗೊಳಿಸೆ ಚಿಂತನದ ಸರಣಿ ನಿಯತ,
ಬಲಗಳೀಗಿಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುತಲಿ ಅದನು ಇಲ್ಲಿದೋ ಸಾರ ಖಚಿತ,

ನನ್ನ ಸುವಿಶಾಲ ವ್ಯಾಪ್ತತೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಬಲು ಸೂಕ್ತ ಸೂಕ್ತ ಪರ್ವ!
ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಗಳ ಎಡೆಗೆ ತಾ ಮರಳಿ, ರಮಣೀಯ ಛಾಯೆ ಸರ್ವ
ಭೃಂಗ-ಭಂಗಿತದ ಪಚ್ಚಿ-ಮೈದಾನಗಳಲಿ ಅವತರಣದಲ್ಲ
ಪುಷ್ಪರಾಶಿಯಲಿ ಅಪಹರಣಗೊಂಡ ನದ-ನದಿಯ ಪಾತ್ರಗಳಲಿ,

ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯದು ಅದನೆಂದು ಸಹಿತ ತಾ ಬಯಸದಂತೆ ಇಹುದು
ವ್ಯಾಪ್ತವೀಗ ಅತ್ಯಾಪ್ತವಿರಲು ಪರ್ಯಾಪ್ತ ದೂರವಿಹುದು.

ಯಾರೀಗ ಮಹದ್- ಅಭೀಪ್ಸೆಯೊಳಗೆ ಅತಿ ಗಾಢ ಸ್ವಂದರೊಳಗೆ,
ಅಂಥ ಮಹತಿಯಾ ಅಂಶದಲಿ ಒಮ್ಮೆ ದೇವಗಣ ಇರುವ ಘಳಿಗೆ,

ಈ ಲೋಕ-ಲೋಕದಾ ಬಯಕೆಗಳನೀಗ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಲಲು.

ಧ್ವನಿಗಳು

ಶುಭವಿದುವು ಇನಿತು, ಧ್ವನಿಗೊಂಡಿತೀಗ ತಾ ಸ್ವಂದಗೊಂಡುದಿಂತು.
ಓ ಅಹಾನಾ, ತಾಳೆ ತುಂಬಿರುವ ನಮ್ಮ ಕಾಯುವಿಕೆ ನಿನ್ನ ದರ್ಶಕಿಂತು,
ಮರುಭೂಮಿಗಳಲಿ ಬರ್ಬರದ ದೈತ್ಯದೇಹಿಗಳ ಸುಲಿಗೆ ಸುಲಿಗೆಗಳಲಿ
ಉಗ್ರ ಬೇಟೆಯಲಿ ಪೀಡೆ ತುಂಬುತ್ತ, ಓಡಿರುವ ಪಥಗಳಲ್ಲಿ

ನಿನ್ನಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಇದು ಘಟಿತಗೊಂಡು ತುಂಬಿತ್ತು ಜಗವನೆಲ್ಲ,
ಶಕ್ತಿದುಂಬಿದ್ದ ಜೊತೆ ಕ್ರೂರ ಹಿಂಸೆಯಲಿ ಮುಳುಗಿ ಜಗವಿದೆಲ್ಲ.
ಜಾಗ್ರತಿಗೆ ಸಂದರವರೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಆಲಿಸಿದರಿಂತು ತಾವು
ಅವರೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಆರೋಹದಲ್ಲಿ; ಆವರಣಗೊಂಡ ತಾವು.

ನಿನ್ನ ಕರೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಲು ಅವರು ಮುಕ್ತತ್ವ ಪಡೆದುಕೊಂಡು
ಅವರ ಬಂಧನದ ಭದ್ರಮುದ್ರೆಯನು ಛಿದ್ರಿಸುತ ಬಂದು ನಿಂದು.

(ಸಶೇಷ)

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು:

1. ಪ್ರಜನನದ ಮೂಲ ನಾನಿರುವೆ (ಅಶ್ವಾರೋಧ್); ಇದು ಬೈಬಲದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಸ್ತ್ರೀ ದೇವತೆ. ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಅಶ್ವೋರೇಥ್ ಎಂದು ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಇದರ ಬಹುವಚನ ರೂಪವನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಆಶ್ವಾರೋಧ್ ಎಂದು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ಚಿಂತನಾ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇದು 'ಪ್ರಜನನದ ಮೂಲಶಕ್ತಿ' ಎಂದು ಸ್ವರೂಪವಿದೆ.
2. ಸಂತಾನ ಫಲದ ದಾತೆ [ಅಘೋಡೈಟೀ]; ಇದು ಮೂಲ ಹಿಬ್ಬೂ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹೆಸರು. ಸ್ತ್ರೀ ದೇವತೆ. ಸೌಂದರ್ಯ, ಫಲದಾಯಕತ್ವ, ರಾಗಾನುರಾಗದ ಪ್ರೇಮ, ವಾಂಛೆ, ಕಾಮ, ಬಯಕೆ, ಸಂತೋಷಗಳೆಲ್ಲದರ ಸ್ವರೂಪ. ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಜನಿಸಿದಳು ಎನ್ನುವ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಂತಾನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಹಾಗೂ ಅಷ್ಟ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆ ಇದೆ.

ಈ ದೇವತೆಯನ್ನೇ ರೋಮನ್ನರೂ ಸಹಿತ ವಿನಸ್ ದೇವತೆ ಎಂದು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಶಬ್ದವು ಗುಬ್ಬಿ, ಪಾರಿವಾಳ, ಹಂಸಗಳು ಮತ್ತು ಗುಲಾಬಿ ಪುಷ್ಪದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಫೋನೆಷಿಯನ್ನ ಪಂಥದ ದೇವತೆಯ ಹೆಸರು 'ಅಸ್ಟಾಟಿ'. ಲ್ಯಾಕೋನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇವಳನ್ನು ಯುದ್ಧದೇವತೆ ಎಂದು ಆರಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಯುವಚೇತನಗಳಿಗೆ “ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು”

- ಅನುವಾದ: ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

2

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ: ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ

ಮ್ಯಾಂಚೆಸ್ಟರದಲ್ಲಿ ಇವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಈ ಮ್ಯಾಂಚೆಸ್ಟರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಅವರೇಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾಯಿತು? ಹೇಗೆ ಕಲಿಯಬೇಕಾಯಿತು? ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ, ಆ ಪ್ರದೇಶದ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಿ.ಡ್ರೆವಿಡ್ ಎನ್ನುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆ ಊರಿನ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಇದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಶ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪತ್ನಿಯೂ ಸಹಿತ ಶಿಕ್ಷಕಿಯೇ ಆಗಿದ್ದು, ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಅಂಕ ಗಣಿತ, ಇತಿಹಾಸ, ಭೂಗೋಳ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಮನೆಪಾಠದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಾಗಿ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮೋಜಿನ ಸಂಗತಿ! ಇದಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ

ಅರವಿಂದರು ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳ ಆಚೆಯೂ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಅವಕಾಶದಲ್ಲೆಲ್ಲವೂ ಅವರು ಓದುವದರ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿರಿಸಿದ್ದರು. ಓದು... ಓದು... ಓದು. ಹೀಗೆ ಸದಾ ಓದುವದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು! ಬೈಬಲ್ಲ ಇರಬಹುದು, ಷೆಲ್ಲಿಯ ಕವನಗಳು, ಕೀಟನ ಕವನಗಳು ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಶೆಕ್ಸ್ಪಿಯರನ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ಓದಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೃದಯದ ಅಭಿಲಾಶೆಯಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಯೂ ಅವರು ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ, ಓದಿ, ಯುರೋಪ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸುವರ್ಣ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಿ.ಡ್ರೆವಿಡ್ ಅವರ ತಾಯಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವರೊಡನೆ ಕೆಲಕಾಲ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಮಾತೆಯಂತೂ ಈ 'ಅರೋ'ನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಮಮತೆಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಓರ್ವ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರವಾದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಬಾಲಕ ಅರೋನನ್ನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನಗೊಳಿಸಲು ಸದಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಬಾಲಕನ್ನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಉತ್ಕಂಠಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಆಕರ್ಷಕ ಬಾಲಕ, ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಬಾಲಕನ ಆತ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು! ಎನ್ನುವದು ಅವಳ ಹೆಬ್ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಾಲಕ ಅರವಿಂದಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯಾನಿಟಿಯ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಒಲವು ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದ ಆ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾದೀತು?

ಒಂದು ದಿನ ಕಂಬರ್-ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಪಾದ್ರಿಗಳ ಸಭೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದಳು, ಜೊತೆಗೆ ಬಾಲಕ ಅರೋನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅರೋನಿಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ ನಡೆಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯ ಆರಾಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ತೆರಳತೊಡಗಿದರು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಜನರು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದ್ದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಬಾಲಕ ಅರೋನಿಗೆ ಬೇಸರ ಬಂದಿತ್ತು.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಚರ್ಚನ ಪಾದ್ರಿಯು ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅವರು ಅರೋನನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳತೊಡಗಿದರು. ಪುಟ್ಟ ಅರೋ ಸಂಕೋಚದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ 'ಇವನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಇವನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ಕೂಗಿದರು. ಆಗ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದರೂ ಏನು? ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು? ಎನ್ನುವದನ್ನು ನಾವು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡುವುದಾದರೆ, "ಆಗ ಆ ಪಾದ್ರಿಯು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ನಾನೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರದ ವಿಷಯ. ಆದರೂ, ನಾನು, ದಿನನಿತ್ಯ ಮಕ್ಕಳು ನಿದ್ರೆಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೆ." ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ಅಜ್ಜಿಯು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೆ ಈ ಅರೋನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಬಾಲಕ ಅರೋನಿಗೆ ತುಂಬಾ ರೇಜಿಗೇಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಅವನಾದರೂ ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲ? ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆತಂತೆ, ಮ್ಯಾಂಚೆಸ್ಟರದಲ್ಲಿನ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಂತಹ 'ಕಾಲ್ಪನಿಕ-ಮೋಕ್ಷ'ದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು.

1879 ರಿಂದ 1892

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಅವರು ಒಟ್ಟು 14 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಂಡನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಹೌದು, ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ! ಈ ಅವಧಿ ಎನ್ನುವುದು ಭಾರತೀಯ ಮನೋಚಿಂತನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮನ 14 ವರ್ಷದ ವನವಾಸದ ಅವಧಿಯನ್ನೇ ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾವ ಯೋಗಾಯೋಗವೋ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅರವಿಂದೋ ಇಂಗ್ಲಂಡದಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು 14 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ಐದು ವರ್ಷಗಳು ಮ್ಯಾಂಚೆಸ್ಟರದಲ್ಲಿ; ಏಳು ವರ್ಷಗಳು ಲಂಡನ್ ನಗರದಲ್ಲಿ; ಎರಡು ವರ್ಷ ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ, ಒಟ್ಟು 14 ವರ್ಷಗಳು.

ಮ್ಯಾಂಚೆಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಇವರ ಮೂವರು ಸಹೋದರರೂ ಇದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲರ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಅವರ ತಂದೆ ಹಣವನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂವರಿಗೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 360 ಪೌಂಡ್! ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 10 ಪೌಂಡನಂತೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮ್ಯಾಂಚೆಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಐದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಗಳಿರದೇ ಎಲ್ಲವೂ ಸುರಳೀತವಾಗಿ ನಡೆದಿತ್ತು. ಆ ಮೇಲೆ ಅರವಿಂದೋ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇದೇ ಅವಧಿಯಿಂದಲೇ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಏಕೆ ಈ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆ ಎದುರಾಯಿತು? ಹೇಗೆ ಎದುರಾಯಿತು? ಎನ್ನುವದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಇದರ ಮೂಲ ಕಾರಣವು ಈಗಲೂ ಸಹಿತ ನಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದೆ. ಅರೋನ ತಂದೆ ಡಾ|| ಕೃಷ್ಣಧನ ಘೋಷರು ಉದಾರ ಗುಣದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಕೇವಲ ಉದಾರತೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜೊತೆಗೆ ವಿಶಾಲ ಹೃದಯಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರು.

ಯಾರೇ ಬಡವರನ್ನು ಕಂಡರೂ ಅವರ ಹೃದಯ ಕರಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಕುರಿತು ಅನುಕಂಪ, ದಯೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾದ ಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅವರು ಸದಾ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂಜರಿಕೆ ತೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದಿಗೂ ಬೇರೆ ಯೋಚನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಉಳಿತಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕಳಿಸಲು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಕೃಷ್ಣಧನ ಘೋಷರು ರಂಗಾಪೂರ, ಮಿಲಾನಾ ಮತ್ತು ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ವರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲವೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ ದುಡಿಮೆಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ರೀತಿಯ ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳಿಗೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇವೆಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ, ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೋ, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲವೂ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನೇ

ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಚೊತೆಗೆ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲುಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ತುಂಬ ಕಷ್ಟವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಪರದಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಲಂಡನ್ ಶಹರದಲ್ಲಿ, ಅರವಿಂದೊ ಅವರನ್ನು ಸೇಂಟ್ ಪಾಲ್ ಎನ್ನುವ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ ಇದ್ದವರ ಹೆಸರು ಡಾ|| ವಾಕರ್. ಅವರೊಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅರವಿಂದರು ಈ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಜಾಣ್ಡನದ ಹಾಗು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಾಗಿದ್ದ ಅರವಿಂದರ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಡಾ|| ವಾಕರ್ ಅರವಿಂದರ ಕುರಿತು ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆಯೇ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ತರಬೇತಿಯನ್ನೂ ರೂಪಿಸಿದ್ದರು. ಅರವಿಂದರು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲಿ, ಉಳಿದಂತೆ ಸಮಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಹಾಳು ಮಾಡದಂತೆ, ಅನ್ಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆಡೆ ಕೊಡದಂತೆ, ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಅವರು ಈ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅರವಿಂದರನ್ನು ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಗಮನಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಇರುವ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕುರಿತು ಸಂತಸವಿದ್ದರೂ, ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಹಿಂದೆ ಇರುವದರ ಕುರಿತು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದರು. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅರವಿಂದನಿಗೆ ಇರುವ ಆಸಕ್ತಿ, ಆಗಾಗ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಡಾ|| ವಾಕರ್, ಅವನಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ವಿಷಯಗಳೂ ಪುಷ್ಟದಂತೆಯೇ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅರವಿಂದರು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಸೇಂಟ್ ಪಾಲ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಅರವಿಂದನು ಓದಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಆಗಿತ್ತು. ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇದ್ದ 'ಬಟರ್‌ವರ್ತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ'ಯನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಇದ್ದ 'ಬೆಡ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ'ಯನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೊಂದರೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡವು! ಲಂಡನ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವುದು ಎಂದರೆ, ಸದಾ ಸಂತೋಷದ ಅಲೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ತೇಲುವಂತಿರುತ್ತದೆ ಎಂದಿತ್ತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರೂ ಸಹೋದರರು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖ-ಸಂತೋಷದಿಂದಲೇ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರು.

ಆದರೆ... ಆದರೆ ಇದೀಗ, ಎಲ್ಲವೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನ ಅರವಿಂದನಿಗಂತೂ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದಾಗಿತ್ತು. ಇದೊಂದು ಪರೀಕ್ಷಾ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ತೊಂದರೆಗಳು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದಲೂ ಮುತ್ತಿದ್ದವು. ಭಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಿನ್ನಲೂ ಸಹಿತ ಏನೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಹಿರಿಯಣ್ಣನಾದ ವಿನಯಭೂಷಣ (ವಿನಯಭೂಷಣ), ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆಗಲೂ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತು. ಒಂದು ವಾರಕ್ಕೆ ಐದು ಶಿಲಿಂಗ್ ವೇತನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 1 ಪೌಂಡ್! ಹೌದು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಪೌಂಡ್ ಮಾತ್ರ! ಆಗ ಭಾರತೀಯ ಹಣಕಾಸಿನಲ್ಲಿ 18 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ವಿನಯಭೂಷಣನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳ ವಾತಾವರಣ ಅವರು ಸುತ್ತಲೂ ಕವಿದಿತ್ತು.

ಈ ರೀತಿಯ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟವೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಿನಯಭೂಷಣ ಕಠಿಣ ದುಡಿಮೆಯ ಹಣದಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕ ಅರವಿಂದನು ಏನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಾ?

ಮುಂಜಾನೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದೆರಡು ಚೂರು ಬ್ರೆಡ್. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕೇವಲ ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ! ಮತ್ತೆ ಸಂಜೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪೆನ್ನಿ ಬೆಲೆಯ ಸಾಸೆಜ್ ಅಥವಾ ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್ ಮಾತ್ರ. ಮನಸ್ಸು ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಊಟ ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ಎಂದಿಗೂ ಇದನ್ನು ಅವರು ನಿರಾಕರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಶಾಂತವಾಗಿಯೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳ ಮಧ್ಯೆಯೇ ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಮುಂದಿವರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಇಂಗ್ಲಂಡ ತುಂಬ ಶೀತ ಪ್ರದೇಶದ ದೇಶ. ಅದರಲ್ಲೂ ಚಳಿಗಾಲದ ಅವಧಿ ಕೇಳಬೇಕೇ? ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಕೇವಲ ಹಿಮ, ಹಿಮ. ಹಿಮ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮರಗಟ್ಟಿಸುವ, ಥರಥರಗುಟ್ಟಿಸುವ ಶೀತ. ಇದನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ ನೀವು ನಡುಗುತ್ತೀರಿ. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವದು ಓವರ್-ಕೋಟ್. ಆದರೆ ಅರವಿಂದನಿಗೆ ಇಂತಹ ಓವರ್-ಕೋಟ್ ಕೂಡಾ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಿಗಿರಿಸುವ ಅಗ್ನಿಷ್ಠಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಆಲ್ಲದೇ ಮಲಗಲೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೋಣೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅಡೆತಡೆಗಳಿದ್ದರೂ ಎಂದಿಗೂ ಇದರ ಬಗೆಗೆ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಓದು, ಓದು, ಓದುವದನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಬಿಡದೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು - ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಫ್ರೆಂಚ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೃತಿಗಳು, ಯುರೋಪದ ಇತಿಹಾಸ, ಕೊಂಚ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಟಾಲಿಯನ್ನ, ಜರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪಾನಿಶ್ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಓದಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಬೇಕಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಮಯವನ್ನೂ ಬೇರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವದರಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಿಧಾನದಿಂದ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸುಳ್ಳು, ಆಯಾ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ಅಚ್ಚರಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದರು.

(ಸಶೇಷ)

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕಾವ್ಯ “ಈಲಿಯನ್”

- ಅನುವಾದ: ಡಾ|| ಬಿ.ಆರ್.ಭೀಡ್, ರಾಯಚೂರು

ಪ್ರವೇಶಿಕೆ

“ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜಗತ್ತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕವಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದು “ಈಲಿಯನ್” ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಾವ್ಯ.” ಇದು ಶ್ರೀ ಕೆ.ಡಿ. ಸೇಠ್ ಅವರ ನುಡಿ. ಇದು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಸುಮಾರು 5000 ಸಾಲುಗಳ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷಾ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಅಪೂರ್ವ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Quantitative Hexameter ಇದು ನಮ್ಮ ಷಟ್ಪದಿಯಂಥ ತುಂಬ ಸಂಕೀರ್ಣ ಜಟಿಲ ಗ್ರೀಕ್ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಛಂದಸ್ಸು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದು ಧ್ವನ್ಯಾತ್ಮಕ ಛಂದೋಗತಿಯನ್ನು. ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಗೆ ಅಳವಡಿಸಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕಾವ್ಯರಚನೆ ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದ ಏಕೈಕ ಯಶಸ್ವಿ ಕವಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಎಂದು ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯ ಪಂಡಿತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ.

ಹೋಮರನ 24 ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳ ಅತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ದೀರ್ಘ ಕಾವ್ಯವೊಂದಿದೆ, ಈಲಿಯಡ್. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಈಲಿಯನ್ ಅದರದೇ ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗವೇನೋ ಎಂದು (ಕೆಲವರಿಗೆ) ತೋರಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ತೀರ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಕೃತಿ. ಅಂತರ್ಮೋಹಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ ರಚಿತವಾದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಪ್ರಾಸಾದಿಕ ಶೈಲಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಈಲಿಯನ್ ಬಹು ಸುಂದರವಾದ ಕಾವ್ಯ. ಕನ್ನಡ ಓದುಗರಿಗೆ ಇದು ಬಹುಶಃ ಅಪರಿಚಿತ. ಶ್ರೀ ಗೋಕಾಕ, ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅಂಥವರು ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಯಾರೂ ಆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ದೈವ ಸಂಕಲ್ಪವಿಲ್ಲದೇ ಯಾವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯಲೇಬೇಕು.

ಇದರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕಥೆ ಹೀಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ (ಕೇವಲ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಚಯ ಇರುವವರಿಗೆ) ಈಲಿಯಡ್ ಕಥೆಯೇ ಅಪರಿಚಿತ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲೂ ಸಹ ನಮಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪಾತ್ರಗಳು, ಆ ಪರಿಸರ ಎಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ಹೊಸದೇ.

ಟ್ರಾಯ್ ಪಟ್ಟಣವು ಏಶಿಯಾ ಮೈನರ್‌ನ ಅತಿ ಪ್ರಮುಖ ನಗರ. ಸ್ವಪುಂಡರ ಮತ್ತು ಸಿಮಾಯಿಸ್ ನದಿಗಳ ನಡುವಿನ ಪ್ರಸ್ಥ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತ ಸುಂದರ ಪಟ್ಟಣ. ಕ್ರಿ. ಪೂ. 2000 ಸುಮಾರಿಗೆ ಅತಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಟ್ರೋಜನರ ರಾಜ್ಯ ಇದು. ಇದನ್ನು ಟ್ರಾಯ್, ಟ್ರೋಸ್, ಈಲಿಯಮ್ ಮುಂತಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಇದರ ಮೇಲಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ “ಈಲಿಯನ್” ಎಂದು ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅವರು ಅಲಿಪುರ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 1909 ರಲ್ಲಿ ಈ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಲು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು 1910 ರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡೀಚೇರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಹೆಚ್ಚೂಕಡಿಮೆ ಅದೇ ವರ್ಷ ಅವರು ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯ, ಜನಗಳ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಕನಸುಗಳು, ದೇವತೆಗಳು, ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ, ವಿಧಿ, ಪ್ರೇಮ, ಮಹಿಳೆ, ಮೃತ್ಯು, ವಿನಾಶ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಅಗೋಚರ ಆಯಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು figures of speech ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆಗಾಗ ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಭಾಷೆ, ಕಾವ್ಯ ಶೈಲಿ, ಅಲಂಕಾರಗಳು ಇವುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಂತೂ ಈಲಿಯಡ್ ತುಂಬ ಅಪರೂಪದ ಕಾವ್ಯ ಎಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಗ್ರೀಕ ಮತ್ತು ಟ್ರೋಜನರ ನಡುವೆ ನಡೆಯಿತೆನ್ನಲಾದ ಯುದ್ಧವು ಇತಿಹಾಸವೋ, ನೈಜ ಘಟನೆಯೋ ಅಥವಾ ಒಂದು ದಂತ ಕಥೆಯೋ? ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಲ್ಲ. ಗ್ರೀಕರು ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಜ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ, ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಕೇಳುತ್ತಾರೆ; ಸುಮಾರು 10 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ನಡೆದ ಗ್ರೀಕ-ಟ್ರಾಯ್ ಯುದ್ಧವು ಟ್ರೋಜನರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಹೋಮರನ Iliad ಮತ್ತು Odysseyಗಳಿಗೆ ಈ ಯುದ್ಧ, ವಿನಾಶ ಇವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಥಾವಸ್ತು.

ಟ್ರೋಜನರ ರಾಜನಾದ ಪ್ಯಾರಿಸ್ (Pariss) ಸ್ವಾರ್ಥ ದೇಶದ ಮೆನೆಲಾಸ್ (Menelaus) ಪತ್ನಿ ಹೆಲೆನ್(Helen)ಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೆಲೆನ್ ಅತಿ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದು ಆಗ ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತಳಾಗಿದ್ದವಳು. ಮೆನೆಲಾಸ್‌ನ ಸಹೋದರ

(ತಮ್ಮ) ಅಗಾಮೆನನ್ (Agamemnon) ಟ್ರಾಯ್ ಪಟ್ಟಣದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾಭೀಕರವಾದ ಯುದ್ಧ ಅತಿ ದೀರ್ಘ ಕಾಲದವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಮಹಾಭಾರತದ ಮಹಾಯುದ್ಧ ನಡೆದದ್ದು ಕೇವಲ ಬರೀ 18 ದಿನಗಳು: ರಾಮಾಯಣದ ಯುದ್ಧ ನಡೆದದ್ದು ಕೇವಲ 21 ದಿನ. ಆದರೆ ಈ ಯುದ್ಧ ಮಾತ್ರ ಬರೋಬ್ಬರಿ 10 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಮಿಕ್ಕಿ ನಡೆಯಿತು! ಆಶಿಲಸ್ (Achilles) ಎಂಬ ಮಹಾವೀರನು 9 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನೇ ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿ 12 ಸಾಮಂತ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಕೊನೆಯ 10 ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಶಿಲಸ್ ಮತ್ತು ಅಗಾಮೆನನ್ ನಡುವೆ ಮನಸ್ತಾಪವಾಗಿ ಅಶಿಲಸ್ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಬಿಟ್ಟನು.

ಕೊನೆಗೆ ಇನ್ನೇನು ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯಿತು ಅನ್ನುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗ್ರೀಕರು ಸೋತು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ನಾಟಕ ಮಾಡಿದರು. ಯಂತ್ರ ಚಾಲಿತ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕುದುರೆಯೊಂದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅದರೊಳಗೆ ಅನೇಕ ಶಸ್ತ್ರ ಸಜ್ಜಿತ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಬೈತರಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿತ್ಯಕ್ತವೆನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಹೋದರು. ಟ್ರೋಜನರು ಆ ಚಂದದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ನಗರದೊಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ರಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸೈನಿಕರು ಹೊರಬಂದು ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಗ್ರೀಕ ವೀರರು ಒಳ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದರು. ಪಟ್ಟಣವನ್ನು, ಜನರನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿದರು. ಹೆಲೆನ್‌ಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮರಳಿ ಹೋದರು. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಇದು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಯಿತು. ಇದು ನಿಜವೋ, ಸುಳ್ಳೋ, ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗ್ರೀಕ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅತಿ ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಯಾಗಿ ಮನ್ನಿಸಲ್ಪಡುವುದು.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಈಲಿಯನ್ ಕಾವ್ಯ ಆರಂಭವಾಗುವುದು ಯುದ್ಧದ 10 ವರ್ಷಗಳ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರದ ದಿನಗಳಿಂದ. ಇಡೀ ಕಾವ್ಯದ ಘಟನೆ ನಡೆಯುವುದು ಸಾವಿತ್ರಿಯಲ್ಲಿನಂತೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ದಿನ. ಒಂದೇ ದಿನದ ಸುತ್ತಲೇ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು 5000 ಸಾಲುಗಳ ದೀರ್ಘ ಕವನ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾವಿತ್ರಿಯಂತೆ ಈಲಿಯನ್ ಕೂಡ “ಉಷೆಯು ತನ್ನ ಶಾಶ್ವತ ಪಯಣದಲ್ಲಿ

ಮರಣಾಧೀನ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದ ಭಾರವನ್ನು ಹೇರುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ; ಜನರನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಸರಿ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳಿಂದ ದೂರಾಗಿಸಿ ಸಂತೈಸಿ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿಸಿದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಎಚ್ಚರಾಗಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಪರಿಶ್ರಮದ ಕಠಿಣ ಬದುಕಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ” ಎಂಬ ಉಷೆಯ ಆಗಮನದ ಮೂಲಕವೇ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಟ್ರೋಜನ್‌ರಿಗೆ ಅಂದಿನ ಬೆಳಗು ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದ ಸುಪ್ರಭಾತ ಹಾಡಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತ ಈ ಕಾವ್ಯ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಉಷೆಯ ಆಗಮನ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಿಷಯ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತಸದ ದ್ಯೋತಕವೆನ್ನುವಂತೆಯೇ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಶ್ರಮವು ಅಶುಭದ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟದುದರ ಸಂಕೇತವೇನಲ್ಲ. ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೇ ಮಾನವನ ಬದುಕು ಬೆಳಗದು. ಉಷೆಯು ಬೆಳಕಿನ ದೇವತೆ, ಮಾನವರನ್ನು ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ದೇವತೆ.

ಕೆಲಿಯನ್ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು 9 ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ

ಇದು ಗ್ರೀಕ್ (Quantitative Hexameter)ನಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ. Hexameter ಅನ್ನುವುದು 6 ಗಣಗಳ ಭಂದಸ್ಸು. ಪ್ರತಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 6 ಗಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಅತಿ ಜಟಿಲವಾದ ಭಂದಸ್ಸು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಭಂದಸ್ಸಿನ ಬಳಕೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಿಖರಿಣೀ, ಶಾರ್ದೂಲ ವಿಕೀಡಿತ, ಮಂದಾಕ್ರಾಂತಾದಂಥ ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಕಠಿಣವೋ ಹಾಗೆ ಈ ವೃತ್ತವನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಗೆ ಅಳವಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಮೇಲಾಗಿ ಇದು ಧ್ವನ್ಯಾತ್ಮಕ ವೃತ್ತ. ಗಣಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಯ ಮೇಲಿಂದ ವಿಂಗಡಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಈ ಷಟ್ಪದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಪುಲ ಅಧ್ಯಯನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೇ Collected Poemsನಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನದನ್ನೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನದ ಮಿತಿಯ ಅರಿವಿದೆ; ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಂದಸ್ಸುಗಳ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಾವಿತ್ರಿ ಓದಲು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ ಕುತೂಹಲಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಮೊದಲು ತುಸು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಬಂತು. ಅಷ್ಟೇ.

ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶುಭಾಶುಭ ಮುನ್ಸೂಚಕ ಕನಸುಗಳ ವರ್ಣನೆ ಇದೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಮಾನವನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭೌತಿಕ ಜಗದಲ್ಲಿ ಅಲೌಕಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮಾನವನ ಮನಃಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದರ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವು ಅಚೇತನ ಜಡದ ಮೇಲೂ ಸಹ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೇ ನಾವು ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ (SABCL 12, Upanishads 158) ವಿಶ್ವದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ (ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ) ಮಾನವರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದ ಉಲ್ಲೇಖ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ; ಗ್ರೀಕ್ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ದೇವತೆಗಳ ಕಥೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಕೀರ್ತಿತವಾಗಿವೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಈಲಿಯನ್ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ದೇವತೆಗಳ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ತುಸು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಇಂಥ ದೇವತೆಗಳ ಆರಾಧನೆಯನ್ನೇನೂ ನಿಷೇಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳದೇ ಆದ ಮಹತ್ವ ಇದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ (Gods and Divine).

ಇಂಥ ಅನೇಕ ಬಹು ಆಸಕ್ತಿಕರ ಹಾಗೂ ಆಳವಾದ ಚಿಂತನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುವ ವಿಷಯಗಳು ಈಲಿಯನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಪರಿಚಯದೊಂದಿಗೆ ನಾವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಮೂಲ ಪಠ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಒಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆಯ ಸಾರಾಂಶ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳ ಪರಿಚಯ ನಂತರ ಮೂಲ ಪಠ್ಯದ ಅನುವಾದವನ್ನು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಆದರೆ ಪದ್ಯಾನುವಾದದಲ್ಲಿ ಮೂಲದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವುದು ಕಠಿಣ. ಬೇಂದ್ರೆಯಂಥ ಪ್ರಾಸಾದಿಕ ಶೈಲಿಯ ವರಕವಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಂಥ ಸಾಹಸ ಸಾಧ್ಯ.

ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಇತಿಮಿತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿಯೇ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಿತಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಕೂಡ ಹೌದು.

ಈಲಿಯನ್: ಮೊದಲನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ (1/1)

ಆಗಮನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ

ಸಾರಾಂಶ: ಅಪ್ರತಿಮ ಗ್ರೀಕ್ ಯೋಧನಾದ ಆಶಿಲಸ್(Achilles)ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಟಾಲ್ಫಿಬಿಯಸ್(Tallthybius) ಎಂಬ ದೂತನು ಟ್ರಾಯ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತಂದ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ಟ್ರೋಜನರಿಗೆ ಎರಡೇ ಎರಡು ಆಯ್ಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಶಾಂತಿ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿನಾಶ! ಟ್ರಾಯ್ ರಾಜಕುಮಾರ ಡೀಫೋಬಸ್(Diephobus) ತನ್ನ ಆಪ್ತ ಈನಸ್(Aenus) ನನ್ನು ಕರೆಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈನಸ್‌ಗೊಂದು ಅಶುಭ ಸೂಚಕ ಕನಸು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ತುಸು ಆತಂಕದಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ಯಾಂಥೇಸೀಲಿಯಾ(Pantheceilia) ತುಸು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಾಳೆ, ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಇದೇನು ರಗಳೆ ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಅಸಮಾಧಾನ. ಆಕೆ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರ ಟ್ರೋಜನ್ ಯೋಧಳು. ಈಕೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಪ್ರೇಮಮಯಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಮಯಿ, ಧೈರ್ಯವಂತೆ, ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಯೋಧಳನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಟಾಲ್ಫಿಬಿಯಸ್‌ನು ಗ್ರೀಕರ ವೀರಾಧಿವೀರ ಆಶಿಲಸ್‌ನ (Pthian ಎಂಬುದು ಅವನ ಇನ್ನೊಂದು ಅನ್ವರ್ಥಕ ಹೆಸರು) ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಟ್ರೋಜನರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅರಸು ಪ್ಯಾರಿಸ್(Paris) ಅವನನ್ನು ಗದರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಹು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ಟಾಲ್ಫಿಬಿಯಸ್‌ಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮರುದಿನ ಟ್ರಾಯ್ ಸಂದೇಶ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗ್ರೀಕರೆಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ವಿನಂತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಿಷ್ಟು ಮೊದಲ ಹೊತ್ತಿಗೆಯ ಸಾರಾಂಶ.

ಪಠ್ಯಾನುವಾದ

ಉಷೆಯ ಪಯಣವು ಶಾಶ್ವತ, ಶಾಶ್ವತದ ಕಡೆಗೆ. ಅದರ ಆಗಮನದೊಂದಿಗೆ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಪರಿಶ್ರಮದ ಬದುಕಿಗೆ ಮರಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾತ್ರಿಯೇನೋ ಅವರಿಗೆ ಬದುಕಿನ ಬವಣೆಯನ್ನು ಮರೆಸಿ ನಿದ್ರೆ ಆವರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಸಾವು ಕೂಡ ಕತ್ತಲೆಯ ಹಾಗೆಯೇ; ಅದು ಇಡೀ ಬದುಕಿನ ಭಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದು ಹೊಸ ಬದುಕಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಉಷೆಯು ಕತ್ತಲೆಯ ಸಾಗರದಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಬರುವಾಗ ತಾನೂ ಚಳಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ, ಮಂಕಾಗಿ, ಆದರೆ ಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಸಾಗರವನ್ನು (Euxine, Black Sea) ಭೇದಿಸಿ, ನಸುಕು ಬೆಳಕು ಮೂಡಿಸಿ, ಮಂಜು ಮುಸುಕು ಸರಿಸಿ, ಹಗಲಾಗಿಸಿ, ಮಾನವನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕಷ್ಟದ ಬದುಕಿನ ಭಾರವನ್ನು ಹೇರುತ್ತದೆ.

- ಇಲ್ಲಿ personification ಅಲಂಕಾರದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. || 1.1 ||

ಕತ್ತಲೆಯು ಮಾನವನಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ನೀಡುವುದೆಂಬುದೇನೋ ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ಅದು ಭೂಮಿಯ ಅಭೀಷ್ಟೆಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಭೂಮಿಯು ಕತ್ತಲೆಯ, ಅಜ್ಞಾನದ ನೆರಳಿನಿಂದ ಪ್ರಖರವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಹೊರಬರುವುದು ಈ ಉಷೆಯೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯು ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆನೇ. ಜೀವನದ ಅದ್ಭುತತೆಗೆ ಎಚ್ಚರಾಗುವುದು ಭೂಮಿಗೆ ಬೇಸರದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ, ಉತ್ಸಾಹದ ವಿಷಯವೇ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಆವೇಶವಿದೆ, ಉತ್ಸಾಹ ಇದೆ, ದುಃಖವೂ ಇದೆ, ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಇದೆ. ಭೂಮಿಯು ದಯಾಮಯಿಯಾದ ತಾಯಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮನಾಗಿ ಸಹಿಸುತ್ತದೆ, ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಕತ್ತಲು ನಿರಾಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ, ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಧರಿತ್ರಿ ಮುಖವೆತ್ತಿ ನೋಡುವ ನೋಟಕ್ಕೆ ಬೆಳಕಿನ ಬಂಗಾರದ ಕಿರಣ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಹರಿತ ಸುಂದರಿಯ ಸುಂದರ ಕಣ್ಣು ಬೆಳಕಿನ ವೈಭವದಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತವೆ.

- ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಲಂಕಾರಗಳಿವೆ - alliteration ಮತ್ತು personification. || 1.2 ||

ಟ್ರಾಯ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದೆಂದರೆ ಇಡಾ(Ida) ಎಂಬ ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ಆರೋಹಣ. ಈ ಪರ್ವತವು ಗ್ರೀಕರ ದೇವೇಂದ್ರ ಸ್ಯೂಸ್‌ನ ವಾಸಸ್ಥಾನ. ಇವನು ನಮ್ಮ ದೇವಲೋಕದ ಇಂದ್ರನ ಹಾಗೆ. ಇವನು ಅಗೋಚರನಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ.

ಉಷೆಯ ಆಗಮನದೊಂದಿಗೆ ಇಡಾ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿನ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ವಜ್ರದಂತೆ ಹೊಳೆಯತೊಡಗಿದರು. ಆ ಪರ್ವತವು ಅಲ್ಲಿರುವ ಪರ್ವತ ಸಾಲುಗಳೆಲ್ಲ ಅತಿ ದೊಡ್ಡದು ಮತ್ತು ಎತ್ತರದ್ದು.

- Ida climbed with her.... ಇಲ್ಲಿ personification ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ.

ತನ್ನ ಇತರ ದೈತ್ಯ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಉಷೆಯ ಆಗಮನವನ್ನು ಇಡಾ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಅನುಸೂತವಾಗಿ ನಡೆದುಬರುವ ಘಟನೆ. ನೋಡುಗರಿಗೆ ಆ ಪರ್ವತವೇ ಉಷಾ ದೇವತೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಾಳೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಟ್ರಾಯ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಆರಂಭವಾಗುವುದೇ ಆ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಅದರ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶವೇ ಟ್ರೋಸ್, ಟ್ರಾಯ್. || 1.3 ||

ಟ್ರೋಸ್ ತುಂಬ ಶೀತಲವಾದ ಪ್ರದೇಶ. ಅಲ್ಲಿನ ಬೆಳಗು ದೇವತೆಯ ವರವಿದ್ದಂತೆ. ಆ ನಗರ, ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ವರ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. || 1.4 ||

ಈ ನಗರದ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನಿಲ್ಲಿ ನದಿ, ಹಳ್ಳ, ದಟ್ಟ ಕಾಡು, ಸಮುದ್ರ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಂಬಿಕೆ ಅಥವಾ ಭರವಸೆ ಅನ್ನುವುದು ಎಂದಿಗೂ ಕರಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಡಿನ ಹಸಿರು ಕನಸಿನ ನಡುವೆ ಸಿಮಾಯಿಸ್ ಬತ್ತದ ನಂಬಿಕೆಯ ಝರಿಯ ಹಾಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಹುಲ್ಲು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಳುಕುತ್ತ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಸಿರು ಕಾನನದ ನಡುವೆ ಅದು ರಜತ ರೇಖೆಯ ಹಾಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

- ಇಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧ ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ, ಉಪಮಾನ, personification ಅಲಂಕಾರಗಳಿವೆ. || 1.5 ||

ಆದರೆ, ಝಾಂತ್ಸ್ (ಸ್ಕಮಂಡರ ನದಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರು) ಹಾಗಲ್ಲ, ಬಹು ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯ ತ್ರಿಶಷ್ಟಿ (ತಿರಸಟ್) ನದಿ. ಒಮ್ಮೆ ಒರಟಾಗಿ ಜೋರಾಗಿ ಹರಿದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಂದವಾಗಿ ಹರಿಯುವ ನದಿ. ದಂಡೆಗಳ ಪರಿವಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ - ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗುತ್ತದೆ, ಕಾಲ, ಋತುಮಾನಗಳ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಉಕ್ಕಿತೋ ಉಕ್ಕಿತು, ನುಗ್ಗಿತೋ ನುಗ್ಗಿತು, ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಿತೋ, ಆಯಿತು ಪೂರ್ತಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಹೋಯಿತು.

ನೋರೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತದೆ. ಜೋರಾಗಿ ಮೊರೆಯುತ್ತದೆ, ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತದೆ, ವೇಗವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಐಜಿಯನ್ (Aegean) ಸಮುದ್ರ ಸೇರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಮೊರೆತವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಲೀನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಡಲು ತನ್ನ ತವರು ಮನೆ ಅನ್ನುವಂತೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಸಾಗಿ ಕಡಲ ಸೇರುತ್ತದೆ.

- ಇಲ್ಲಿ personification ಇದೆ, simile ಇದೆ. ಭಾರತೀಯರಾದ ನಾವು ನದಿಯನ್ನು ನದೀ ತಮೇ, ಅಂಬೀ ತಮೇ, ಎಂದು ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ತಾಯಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಗ್ರೀಕರು ನದಿಯನ್ನು ಪುರುಷ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. || 1.6 ||

(ಸಂಕಲಿತ ಕವನಗಳು ಪು 391 ಸಾ. 1-21)

(ಸಶೇಷ)

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಗೀತಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು'

- ಅನುವಾದ: ಜಾನ್ಸಿ

9

ಅಧ್ಯಾಯ - 9

ಸಾಂಖ್ಯ ಯೋಗ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತ

ಗೀತೆಯ ಮೊದಲ ಆರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಕ್ರೋಢೀಕೃತ, ಒಟ್ಟಾರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ಸಾಂಖ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗಗಳನ್ನು ವೇದಾಂತದ ವಿಸ್ತೃತ ಸತ್ಯಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಇದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಂಖ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗ ಎರಡೂ ಭಿನ್ನ, ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಸಮನ್ವಯ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ, ಅವೆರಡರ ಸಮ್ಯಕ್ ಸಮನ್ವಯ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಂಖ್ಯವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಆರಂಭಿಕ ಬಿಂದುವೆಂದು, ಅಡಿಪಾಯವೆಂದೂ ಭಾವಿಸುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಯೋಗ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದ್ದಿತು. ಬರಬರುತ್ತ ಆ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯೋಗದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು, ತತ್ವಗಳು ಸಾಂಖ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮೂಲ ಸಾಂಖ್ಯರ ವಾದವೇ ತುಸು ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿತು. ಆ ಕಾಲದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮನಸ್ಸಿನ ಜನರಿಗೆ ಇವೆರಡರ ನಡುವಿನ ಭೇದವು ಕಂಡದ್ದು ಹೀಗೆ, ಸಾಂಖ್ಯರ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು; ಯೋಗವು ಕರ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ತತ್ಪಲವಾಗಿ ಸಕ್ರಿಯ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಮೂಲಕ ಮುಂದುವರಿವೆಯುವುದು.

ಇಂಥದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಸಾಂಖ್ಯವಾದವು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಾಸಕ್ತಿಗೆ, ಉದಾಸೀನತೆಗೆ, ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವಕೊಟ್ಟರೆ, ಯೋಗವು ಯಾವಾಗಲೂ ಆಂತರಿಕ ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮ ತ್ಯಾಗವೇ ಪರಮೋಪಾಯವೆಂಬುದು ಅದರ ಮತವಾಗಿದೆ. ವಾಸನಾ ತ್ಯಾಗವು ಸಾಧಕನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು, ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ ದೈವೋನ್ಮುಖಗೊಳಿಸುವುದೆಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅದೇ

ಮುಕ್ತಿಗೂ ಸಹ ಸಾಧನವೆಂಬುದು ಅದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಎರಡೂ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಗುರಿ, ಉದ್ದೇಶ ಒಂದೇ, ಜನನ-ಮರಣಗಳ ಐಹಿಕ ಬದುಕಿನಾಚೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಅತೀತವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾನವನ ಜೀವಾತ್ಮವು ಪರಮಾತ್ಮನ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಒಂದಾಗಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗಬೇಕು. ಆದರೂ ಈ ಎರಡೂ ಮತಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಗೀತೆಯು ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ತುಸು ಗೊಂದಲವೆನಿಸಿತು. ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸಿ, ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಅವನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಮನದ ಗೊಂದಲ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿತು ಮತ್ತು ಆ ಕಾಲ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕೂಡ ಇದ್ದಿತು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಬುದ್ಧಿ ಯೋಗವನ್ನು ಕರ್ಮ ಯೋಗದ ಜೊತೆ ಸಮೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸಮನ್ವಯಾತ್ಮಕ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಕೇವಲ ಕರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಬುದ್ಧಿ ಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚಿನದು, ಶ್ರೇಷ್ಠವು; ಬುದ್ಧಿ ಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ, ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ಉನ್ನತೀಕರಣಗೊಳಿಸಿ, ಮನದ ಆಶೆ, ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಉದಾತ್ತಗೊಳಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಏಕತೆ, ನಮ್ಯತೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು; ಆ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ನಿಂತು ದಿವ್ಯ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಗೀತೆಯ ಉಪದೇಶ. ಅದು ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು. ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಗಳು ಮುಕ್ತಿಯ ಸಾಧನೆಗಳೇ ಹೊರತು ಅವೇ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನದ ಬಲದಿಂದ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಾಧಕನನ್ನು ಮುಕ್ತಿಯೆಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೂ ಸಹ ಅರ್ಜುನನ ಗೊಂದಲ ಪರಿಹಾರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಸಾಂಖ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲೆ ನೀಡುವ ಒತ್ತು. ಎರಡಕ್ಕೂ ಸಮನ್ವಯವಾಗಲೊಲ್ಲದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕು, ಮನವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಆತ್ಮ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ

ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ ಹೊಂದುವುದು, ಕೆಳ ಸ್ತರದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಎತ್ತರಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಜುನನಿಗೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗೊಂದಲವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ: “ಬುದ್ಧಿ ಯೋಗವು ಕರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ನೀನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿ. ಹಾಗಿದ್ದೂ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಇಂಥ ಘೋರ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನೂಕುತ್ತಿರುವಿ?” ಈ ನಿನ್ನ ಸಂದಿಗ್ಧ ವಚನದಿಂದ ನಾನು ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯ ಮೂಢನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೇನು ಮಾಡಿದರೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳು. (3.1.2)

ತನ್ನ ನಿಲುವನ್ನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ; ಇದು ಸಾಂಖ್ಯ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ; ಯೋಗವು ಕರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಸನ್ಯಾಸವು ಯೋಗದ ವಿನಾ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಯಜ್ಞವೆಂದು ಮಾಡಿದಲ್ಲದೇ ನಿಜವಾದ ಸನ್ಯಾಸವು ಸಿದ್ಧಿಸಲಾರದು. ಕರ್ಮವನ್ನು ಸಮತ್ವದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು, ಕರ್ಮ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾವೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ಮಗಳು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧಿತ, ಅವುಗಳು ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಆತ್ಮ ಸಂಬಂಧಿತವಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಸಾಧಕನಾದವನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೂಡ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಥ ತ್ಯಾಗವೊಂದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತ್ಯಾಗವು. ಇದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಮತವೆಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಕರ್ಮಗಳೂ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯು ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ಕರ್ಮ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಕರ್ಮ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯ ಮೋಹದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕು ಅಂದಾಗ ಸಾಧಕನಾದ ಯೋಗಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಲಭಿಸುವುದು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. (5.57)

ಆದರೂ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೇ, ಯಾವುದೇ ಬಯಕೆ ಇಲ್ಲದೇ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ಹೇಳುವುದು ಸಾಂಖ್ಯ; ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಯೋಗ; ಎರಡೂ ವಿರುದ್ಧ ಮತಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಅವೆರಡೂ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಸಾಮ್ಯ,

ಸಮಾನಾಂಶಗಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ನಡುವಿನ ಭೇದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ; ಬಾಹ್ಯ ನಿಷ್ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಬಾಹ್ಯತಃ ಕರ್ಮ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಕರ್ಮ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯವಲ್ಲ; ಅಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಿಷ್ಕಾಯ ಕರ್ಮದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧಕನು ಕರ್ಮ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆತ್ಮವು ತನ್ನ ಮೇಲಿನ ಭ್ರಮೆಯೆ ಮಾರಾ ಪರದೆಯನ್ನು ಹರಿದೋಗಿದೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃತ್ವ ಭಾವವೇ ಇಲ್ಲ. ಕರ್ತೃತ್ವ ಭಾವವು ಯಜ್ಞ ಪ್ರಭುವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಕರ್ಮಬಂಧನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಅರ್ಜುನನಿಗೂ ಮತ್ತೂ ಸಂಶಯವೇ. ಇದೆಲ್ಲ ಸಂಕೀರ್ಣ ಒಗಟಿನಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತ ಕರ್ಮವನ್ನೇ ಮಾಡಲು ಆದೇಶ ನೀಡುವುದು ಅವನಿಗೆ ಒಗಟಿನಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. “ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂದೇಹಕ್ಕಡೆಗೊಡದಂತೆ ನಿಶ್ಚಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳು” ಎಂದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಉತ್ತರ ರೂಪವಾಗಿ ನೀಡುವ ವಿವರಣೆ ತುಂಬ ಮಹತ್ವದ್ದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಎರಡನ್ನೂ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಯಶಸ್ಸು ಕಾಣದೇ ಹೋದರೂ, ಬಹುಶಃ ಸಮೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. “ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಯೋಗ ಎರಡೂ ಆತ್ಮ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸಾಧಿಸುತ್ತವೆ. ಅವೆರಡರಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂತ ಕರ್ಮ ಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾಗಿದೆ. ಯಾರು “ಅದ್ವೇಷಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ”, ಅಂದರೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲವೋ ರಾಗ, ಮೋಹಗಳಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕರ್ಮ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ದ್ವಂದ್ವ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಏನೋ ತಿಳಿಯದ ಮೂಢರು ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮ ಯೋಗ ಎರಡೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವೆರಡೂ

ಒಂದೇ, ಇದನ್ನರಿತವನೇ ಜ್ಞಾನಿಯು, ನೀನು ಏನೇ ಮಾಡು, ಕರ್ಮ ಯೋಗ ಅಥವಾ ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸಿ ಯಾವುದನ್ನೇ ಮಾಡು ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ಮಾಡು; ಆಗ ಎರಡರ ಫಲವೂ ನಿನಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅವರೆಡರಲ್ಲಿ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸವು ಕರ್ಮ ಯೋಗದ ವಿನಾ ಸಿದ್ಧಿಸದು ಕರ್ಮ ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಅರಿತು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿದವನು ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಾಗುತ್ತಾನೆ. (5.2.4) ತಾನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕರ್ತೃ ತಾನಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಧರ್ಮ. ಕರ್ಮ ಮಾಡಿಯೂ ತಾನು ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕರ್ಮ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿದರೂ ಅವುಗಳ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಿಲುಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಬ್ರಹ್ಮೀ ಭೂತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಡೀ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅವನಿಗೆ ಸಂಭೂತಿಯಾಗಿ Becoming ತೋರುತ್ತದೆ. ಸಮಸ್ತ ವಿಶ್ವವೇ ಅವನ ಅಥವಾ ಸದ್ವಸ್ತುವಿನ ಸಂಭೂತಿಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಅವನೇ, ಅವನ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳೂ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳೂ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಭಾಗಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

ಗೀತೆಯ ಬೋಧನೆ ಇಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಕೇವಲ ಆವಿಕಾರಿಯಾದ ಪುರುಷನ ಬಗ್ಗೆ. ಅಂದರೆ ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದಂತಾಗಿದೆ. ಈಶ್ವರನ, ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಂತಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಭುವಾದ ಈಶ್ವರನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ಸಮನ್ವಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ. ಭಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸುಳಿವು ನೀಡಿದೆಯಾದರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಈ ಭಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಪುರುಷನ ಬಗ್ಗೆ, ಅಪರಾ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಪುರುಷತ್ರಯರ ಬಗ್ಗೆ. ದ್ವಿವಿಧ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಗೂ, ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೂ ಹಾಗೂ ಈಶ್ವರನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಗೀತೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಆರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವುದೇನೋ

ನಿಜ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇಲ್ಲ. ನಿಖರತೆ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಇನ್ನೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಸತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆಗ ಇದುವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಮನ್ವಯವೇನೂ ನಾಶವಾಗದೇ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಸಮೃದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಸಾಂಖ್ಯರದು ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಯೋಗಿಗಳದು ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗ.” (3.3) ಈ ರೀತಿ ಸಾಂಖ್ಯವನ್ನು ಜ್ಞಾನ ಯೋಗದ ಜೊತೆಗೂ, ಯೋಗವನ್ನು ಕರ್ಮ ಯೋಗದ ಜೊತೆಗೂ ಸಮೀಕರಿಸಿರುವ ರೀತಿ ತುಂಬ ಕುತೂಹಲಕರವಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ (ಖಂಡಿತವಾಗಿ) ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಬೇರೆ ಇದ್ದಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಗೀತೆಯ ರಚನೆಯ ನಂತರ ವೇದಾಂತದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ವಿಚಾರ ಪರಂಪರೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮ ಆಗಿದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಇಂದು ಪರಿಚಿತವಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ವೇದಾಂತದ ಉದಯವಾದ ಮೇಲೆ ವೇದಾಂತವೊಂದನ್ನೊಳಿದು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನಗಳು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದವು. ಗೀತೆಯ ಉದಯವು ವೇದಾಂತದ ನಂತರ ಆಗಿದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಗೀತೆಯ ರಚನೆಯಾಗುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಜನರು ಸಾಂಖ್ಯವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ, ಬುದ್ಧ ಪ್ರಣೀತ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧ ತತ್ವದಿಂದ ಸಾಂಖ್ಯ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿತು. ಅದು ತುಸು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಭಾವವಾಯಿತು. ಸಾಂಖ್ಯ ಬೌದ್ಧರೂ ಸಹ ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಅದ್ವೈತ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಬೌದ್ಧರು ವೇದಾಂತದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಂಖ್ಯರ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಪುರುಷನನ್ನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮುಕ್ತಿಯ ಸಾಧನವೆಂದರೆ ವಿವೇಕವೆಂದೂ, ವಿವೇಕದಿಂದ ಕರ್ಮಫಲದ ಕ್ಷೀಣವಾಗುವುದೆಂದು, ಕರ್ಮಫಲದ ಕ್ಷಣಿಕತೆ, ನಶ್ವರತೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದೆಂದೂ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ವಿರುದ್ಧ ದೊಡ್ಡ ಚಳುವಳಿಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಆಗ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಸಾಂಖ್ಯರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಮೂಲಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವೇದಾಂತದ

ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದರು. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ವೇದಾಂತದ ಮಾಯಾ ವಾದವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಬೌದ್ಧರ ಕ್ಷಣಿಕತ್ವದ ವಾದವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದರು. ಬೌದ್ಧರ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ, ಶೂನ್ಯವಾದ, ಅಪ್ರಮೇಯ ಅಸದ್‌ವಾದಗಳನ್ನು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ವೇದಾಂತದ ಅಪ್ರಮೇಯ ಸದ್‌ವಾದ(Possitive Absolute)ದ ಮೂಲಕ, ಅಪ್ರಮೇಯ ಬ್ರಾಹ್ಮ ವಾದದ ಮೂಲಕ ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾದಾಗ ಸರ್ವ ವಿಶೇಷ ಕರ್ಮಗಳೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ, ಶಕ್ತಿಯೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ: ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ಮೂಲತಃ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ವಸ್ತುವು ಮನಸ್ಸಿನ ಭ್ರಮೆ ಎಂದು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ಬೌದ್ಧರ ಮತದ ವಿರುದ್ಧ ಮಂಡಿಸಿದ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಮತವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಾಂಖ್ಯರ ಪ್ರಕೃತಿ ಮುಂತಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳೂ ಸಹ ಹಿಂದೆ ವಿದ್ಯವು. ಇಂದು ನಾವು ಜ್ಞಾನ ಯೋಗದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ಮಾಯೆ, ಅದು ಭ್ರಮೆ, ಅಂತೆಯೇ ಅದನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಸನ್ಯಾಸವು ಅವಶ್ಯಕ ತತ್ವದಂತಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಯಾವ ಅರ್ಥ ನೀಡಿದರೋ ಆ ಅರ್ಥವೂ ಸಹ ಗೀತೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಂದು ಪ್ರಯೋಗವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಹಳ ವಿವರಣೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಇದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಾಯೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಅಪರಾಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೇ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಯೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಗೀತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆಭಾಸಾತ್ಮಕ, ಭ್ರಮಾತ್ಮಕ ಮಾಯೆಯು ವಿಶ್ವದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೂಲ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ ಅಪರಾ ಪ್ರಕೃತಿಯು ವಿಶ್ವದ ಕಾರಣವೆಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಸಾಂಖ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ತಾತ್ವಿಕ ಅಂತರ (ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಾಸ) ಏನೇ ಇರಲಿ ಗೀತೆಯು ಅವೆರಡರ ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಅಂತರವನ್ನು ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಅಂತರವು ಈಗಲೂ ಸಹ ವೇದಾಂತದ ಜ್ಞಾನ ಯೋಗ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಯೋಗಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗುವ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಪರಿಣಾಮವು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಂಖ್ಯರು

ವೇದಾಂತದ ವಿವೇಕ ಇರುವುಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಸಾಗಿದರು. ಆಳವಾದ ವಿಚಾರ ಅಥವಾ ಚಿಂತನೆಯ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮದ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವನ್ನು, ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅದರ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಸುವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಭೇದಿಸಿ ತಿಳಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜೊತೆ ಆತ್ಮವು ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಬೆರೆಯುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ರೀತಿಯ ಆರೋಪ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ವೇದಾಂತದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. ಸಚ್ಚಿಂತನೆ, ಸದ್ವಿವೇಕಗಳ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮದ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪದ ಅರಿವಾಗುವುದು, ಜಗತ್ತನ್ನು, ಜಗತ್ತಿನ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಸುವುದು ಮಾನಸಿಕ ಭ್ರಮೆ ಎಂದು ವೇದಾಂತವು ಹೇಳುವುದು. ಎರಡೂ ತತ್ವಗಳು ಸುಮಾರಾಗಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ. ವೇದಾಂತದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆತ್ಮವು ತನ್ನ ಮೂಲ ಶಾಶ್ವತವಾದ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳಿದಾಗ ಮಾಯೆಯು ನಿಂತುಹೋಗುವುದು. ಅಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ನಿಜ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿತಾಗ ವಿಶ್ವ ಚಲನೆಯ ಕಾರ್ಯ ನಿಂತುಹೋಗುವುದು. ಅದೇ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಯು. ಸಾಂಖ್ಯರ ಪ್ರಕಾರ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಮೂಲ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳಿದಾಗ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಕಾರ್ಯವೇ ನಿಂತುಹೋಗುವುದು. ವಿಶ್ವದ ಕಾರ್ಯ ತಟಸ್ಥವಾಗುವುದು. ಮಾಯಾವಾದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಂಖ್ಯರ ಪುರುಷನು ಕೂಡ ಇಷ್ಟೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುವುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನೇ ಗೀತೆಯು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ವೇದಾಂತದ ಕರ್ಮ ಯೋಗದಂತೆ, ಗೀತೆಯ ಕರ್ಮವೂ ಯೋಗವೂ ಸಹ ಕೇವಲ ಮೋಕ್ಷ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದೇ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅದು ತನ್ನ ವಾದವನ್ನು ಬಲವಾಗಿಯೇ ಮಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಾದವು ಬಹುಕಾಲ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬೌದ್ಧ ಮತವು ಬಂದು ಇದರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಮಾಯಾದ, ಭ್ರಮಾವಾದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು, ಜಗತ್ತನ್ನೇ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಹರ್ಷಿಗಳನ್ನು ಭಾರತದ ಜನ ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸ ಅವಶ್ಯವೇ, ಅನಿವಾರ್ಯವೇ; ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಸನ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಆಂತರಿಕ

ಸನ್ಯಾಸವೇ, ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು, ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು, ಅಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವುದು. ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದರಿಂದ ಸನ್ಯಾಸ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಷ್ಫಲವೂ, ನಿರುಪಯುಕ್ತವೂ ಆಗುವುದು. ಆಂತರಿಕ ಸನ್ಯಾಸದಿಂದ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ತಾನಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು. ಆಂತರಿಕ ಸನ್ಯಾಸದಿಂದ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ತಾನಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು. ಜ್ಞಾನ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಯೋಗವು ನಿಜವಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳ ಸಮ್ಯಕ್ ಸಂಗಮವು ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು. ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಶ್ಚಲ ಶಾಂತಿ, ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಸಮತೆ ಇರುವುವು. ಅಂಥ ನಿಶ್ಚಲ, ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕರ್ಮ ಯೋಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಭಕ್ತಿಯ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದಿದೆ. ಆದರೆ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕ ಕರ್ಮವು ಅತಿ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ಸಹಯೋಗದಿಂದ ಆತ್ಮವು ಈಶ್ವರನ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ತಲುಪುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಜೊತೆ ನಿತ್ಯ ಸಾತತ್ಯದಿಂದ ವಾಸಿಸಬಲ್ಲದು. ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ನಿತ್ಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಈ ಎರಡೂ ಅವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಭುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಸಾತತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದರಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮನು ಈ ಎರಡೂ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು, ನಿತ್ಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಕರ್ಮ ಎರಡನ್ನೂ ಅವನಂತೆಯೇ ಅನುಭೋಗಿಸಬಲ್ಲನು. ಇದು ಗೀತೆಯ ಸಮನ್ವಯ ತತ್ವವಾಗಿದೆ.

ಸಾಂಖ್ಯರ ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮ ಯೋಗಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದಂಥ ಭೇದವು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದ್ದಿತು. ಆರ್ಯರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪುನಃ ವಿಶಾಲ ಪಾಠಳಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಪಾದನ ಮಾಡುವಾಗ ಗೀತೆಯು ಈ ಭೇದವನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ, ಅದರೊಳಗಿನ ದೋಷವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಭೇದವನ್ನು ನಾವು ಜ್ಞಾನಕಾಂಡ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಕಾಂಡಗಳ ನಡುವಿನ ಭೇದವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದೇ ಮುಂದೆ ಮೂಲ ವಿಚಾರವು ವಿಕೃತಗೊಂಡು ಪೂರ್ವಮೀಮಾಂಸೆ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮವಾದನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಯಾರು ವೇದ, ವೇದ ಪಾಠಗಳು, ಸೂಕ್ತಗಳು, ವೈದಿಕ ಯಜ್ಞಗಳು ಎಂದೆಲ್ಲ ವಾದ ಮಾಡಿದರೋ ಅವರು ವೇದವಾದರೆಂದೂ, ಯಾರು ಇವೆಲ್ಲ ಕೆಳ ಸ್ತರದ ಚಲನೆಗಳು ಎಂದು ತಾಳ್ಮೆ ಹಾಕಿ, ಕೇವಲ ತತ್ವಜ್ಞಾನ, ತಾತ್ವಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದರೋ ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿಗಳೆಂದೂ

ಹೆಸರಾದರು. ತಾತ್ವಿಕ ಚರ್ಚೆ, ವಿಮರ್ಶೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ವೇದವಾದಿಗಳ ವಾಸ್ತವಿಕ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಋಷಿಗಳ ಆರ್ಯ ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು. ವೇದಗಳ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಆಹುತಿ ನೀಡಿ ಮಾನವನಿಗೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣ, ಸಿರಿ, ಸಂಪತ್ತು, ಸಂತಾನ, ವಿಜಯ, ಅದೃಷ್ಟ ಹಾಗೂ ದೂರದ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಮರತ್ವದ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಕೇವಲ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತ, ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿಜವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥ. ಇಂಥ ವಿಚಾರ ಧಾರೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಂಡ ಮಾನವನ ಧೈಯವು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಂದಲೇ ತನಗೆ (ಎಲ್ಲರಿಗೂ) ಅಮರತ್ವ ಲಭಿಸಬೇಕು. ಇದರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆಯಾವ ಫಲವೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಈ ಜಗದಾಚೆಗೆ, ಬಹು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಕಾರಣ ಆನಂದ ತನಗೆ ಆಗಬೇಕು. ವೇದದ ಮೂಲ ಹಾಗೂ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ. ಈ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ವಾದಗಳು ವೇದದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದವು. ಅಂತೆಯೇ ಗೀತೆಯು ಈ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಹ ವಿಚಾರಗೊಳಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವಾಗ, ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ಗೀತೆಯು ವೇದ ವಾದವನ್ನು ಅತಿ ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭತ್ಸನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ವೇದ ವಾದದ “ಶಬ್ದಗಳು ತುಂಬ ಮೃದುವಾಗಿವೆ, ಮಧುರವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿಲ್ಲ, ಅವು ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಬಂದವುಗಳಲ್ಲ. ಕೇವಲ ವೇದದ ಮೇಲಿನ ಕುರುಡು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಶಬ್ದಗಳೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಕಳಕಳಿ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಹೇಳುವುದೇ ಸತ್ಯ ಎಂಬ ದುರಾಗ್ರಹವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಾಯೆನೆಗಳ ದಾಸರು. ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖವೇ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ವೇದವನ್ನು ಅಲಂಕಾರಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ಮ ಫಲ, ಭೋಗ, ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತೆ ಅದರಿಂದ ಭೋಗ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಇದೇ ಅವರ ಪರಮ ಧೈಯ” ಎಂದು ಗೀತೆಯೇ (2.43) ವೇದ ವಾದವನ್ನು ಜರಿಯುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಗೀತೆಯು ವೇದಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಕೈಮಾಡುತ್ತದೆಯೇನೋ ಎಂದು ಅನಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯರು ವೇದವನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗಿಂತಲೂ ಯಾರೂ ಓದುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ವೇದಗಳೇ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ, ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳ ಆಧಾರ, ವೇದ ಅಧಿಕೃತ,

ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗದ, ಕೈ ಹಚ್ಚಲಾಗದು ಎಂಬ ಧೋರಣೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗೌರವ ಇದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ವೇದಗಳು ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಸಂಯೋಗ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನೀನು ತ್ರಿಗುಣಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು” (2.45). ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನಿಗೆ ವೇದಗಳ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವೇದಗಳು ಅಂದರೆ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳೂ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ವೇದಗಳನ್ನು “ಶ್ರುತಿ” ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಸೂಚಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ವೇದೋಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಎಂದೇ ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಪೂರವೇ ಬಂದಿರುವಾಗ ಬಾವಿಯ ನೀರು ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದೋ ಅಷ್ಟೇ ಉಪಯೋಗ ವೇದಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಇಂಥ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಲ ಅಡಚಣೆ ಉಂಟಾಗುವುದು ಎಂದೂ ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿರೋಧಾಭಾಸದ ಶಬ್ದಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಂಡಿತರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷ್ಯ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗುವುದುಂಟು, ಅವುಗಳಾಚೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಶ್ಚಯ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ವೇದ ಸೂಕ್ತಗಳಿಗಿಂತ, ವೇದಗಳನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಒಳಗಿನ ಬೆಳಕೇ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. “ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಮೋಹದ ಸುಳಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಾಗ ನೀನು ಶ್ರುತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಉದಾಸೀನತೆಯಂಟಾಗುವುದು. “ಗಂತಾಸಿ ನಿರ್ವೇದಂ ಶ್ರುತವ್ಯಸ್ಯ ಶ್ರುತಸ್ಯಚ”. ಶ್ರುತಿ ವಿಪ್ರತಿಪನ್ನಾ ಅಂದರೆ ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾದ ನಿನ್ನ ಮನವು ಅಚಲವಾದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಾಗ ನಿನಗೆ ಯೋಗವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು (2.53) ಎಂದು ಗೀತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು. ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಕೃತವೇ, ಯಾವುದೇ ವಚನ ಇರಲಿ. ಹೇಳಿಕೆ ಇರಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಿರುವು ಮುರುವು ಅರ್ಥ ಹೇಳಿ ಗೊಂದಲಗೊಂಡಿರುವ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿಗಿದೆ. ಗೀತೆಯ ಈ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡದಿಡ್ಡಿ ಅರ್ಥ ಹಚ್ಚಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜನರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗಿವೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಸಲ್ಲದ ಅರ್ಥ ಹೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಆದರೆ

ಇವುಗಳ ಅರ್ಥ ತೀರ ಸರಳವಿದೆ. ನಾವು ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೇ ಅವುಗಳ ಇಂಗಿತಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಬರುವ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನ, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾದವನ ಜ್ಞಾನವು ವೇದೋಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಮೀರಿರುತ್ತದೆ. ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಾತಿವರ್ತತೇ ಎಂಬುದೇ ಇದರ ಇಂಗಿತಾರ್ಥ. ನಾವಿದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ಇದೆಲ್ಲದರ ಭಾವಾರ್ಥನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಏಕೆಂದರೆ ಗೀತೆಯಂಥ ಸಮನ್ವಯ ಕಾರಕ ಗ್ರಂಥವು ಆರ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಇಂಥ ಮಹತ್ವದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿ, ವರ್ಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷ ಎನ್ನುವ ಸಾಂಖ್ಯರ ಮತವನ್ನು, ಕರ್ಮದಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಎನ್ನುವ ಯೋಗ ಮತವನ್ನು ಸಮನ್ವಯದಿಂದ ಏಕತ್ರಗೊಳಿಸಿ, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ತಾದಾತ್ಮ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಗೀತೆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಾಂಖ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗ ಈ ಎರಡೂ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂಶನಾಗಿರುವ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ವೇದಾಂತದ ಬ್ರಹ್ಮವಾದದ ಜೊತೆ ಜೋಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಗೀತೆಗೆ ಇದೆ. ಬ್ರಹ್ಮವಾದಲ್ಲಿರುವ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪುರುಷನು ದೇವರು, ಈಶ್ವರ, ಪರಮಾತ್ಮ, ಸರ್ವಭಕ್ಷಕ, ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಗೀತೆಗೆ ಇರುವ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ, ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಈಶ್ವರನ ಕಲ್ಪನೇ, ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸದೇ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಸರ್ವಭಕ್ಷಕವೆಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ನೆರಳಿನಿಂದ ಹೊರತರುವುದು. ಆನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮವಾದದ ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವುದರ ಹೊರತಾಗಿ, ಗೀತೆಯು ತನ್ನ ಸಮನ್ವಯ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಪ್ರಖರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಹೊಂದಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವು ಗೀತೆಯ ಸಮನ್ವಯ ದರ್ಶನದ ಕಳಶವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವೇ ಗೀತೆಯ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಹಾಗೂ ತ್ರಿವಿಧ ಪುರುಷರ ಸಿದ್ಧಾಂತದಡಿಗಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಿಧ ಪುರುಷರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಪುರುಷದ್ವಯರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವಾಗ ಗೀತೆಯು ಕೇವಲ ಸಾಂಖ್ಯ ಮತ್ತು

ಯೋಗಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ಮ, ಜ್ಞಾನಗಳ ವಿರೋಧವನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ಮ, ಜ್ಞಾನಗಳ ಅರ್ಥವು ಸಾಂಖ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮಗಳ ವಿರೋಧವೂ ಸಹ ಭಿನ್ನ ರೀತಿಯದಾಗಿದೆ. ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಹೀಗೂ ಹೇಳಬಹುದು, ವೇದ ಮತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ರಚಿತವಾದ ಅನೇಕ ಅನ್ಯಾನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಬುದ್ಧಿ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಶ್ರುತಿಯ ವಾಕ್ಯಗಳ ಅರ್ಥಗಳ ಮೇಲೇ ಇಂದಿಗೂ ಬಡಿದಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮತಗಳೂ ಇವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವುದನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಯಾವುದನ್ನು ಬಿಡುವುದು? ಈ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಬುದ್ಧಿಯು ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಗುವುದು (ಗಂತಾಸಿ ನಿರ್ವೇದಮ್), ಹಳೆಯದೇ ಆಗಲಿ ಹೊಸದೇ ಆಗಲಿ ಶ್ರುತಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಬೇಡವೆನಿಸುವುದು (ಶ್ರುತವ್ಯಸ್ಯತು ತಸ್ಯಚ); ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಂಚಮುಖಿಯಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಅರಸುವುದೇ ಕ್ಷೇಮವೆಂದೆನಿಸುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲಿನ ಆರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ಸಮನ್ವಯಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಸಾಂಖ್ಯ ಯೋಗ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತಗಳ ಸಮನ್ವಯಕ್ಕೆ ವಿಶಾಲವಾದ ತಳಹದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಯೋಗದಲ್ಲಿನ ಪರಿಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪರಿಭಾಷೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅದು ಮೊದಲು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವೇದಾಂತಿಗಳಿಗೆ ವೈದಿಕ ಯಜ್ಞ, ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಗೃಹ್ಯ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅವಶ್ಯಕ ಕರ್ಮಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗುತ್ತವೆ. (ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳೇ ಅತಿ ಪ್ರಮುಖವೆನಿಸಿವೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಸತ್ವವೆಂದರೆ ಯಜ್ಞ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಎಂದೇ ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ) ಆದರೆ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ವ್ಯಾಪಕ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಪಕ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಗೀತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೃತಿಯ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು “ಕರ್ಮ” ಎಂಬ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಗೀತೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೂಡ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. (ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ಎ.37) ಆದರೆ ಗೀತೆಯು ಬೌದ್ಧ ಮತದಂತೆ ಯಜ್ಞ

ಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ, ಉದಾತ್ತವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಗೀತೆಯ ಪ್ರಕಾರ “ಯಜ್ಞನವು ಜೀವನದ ಮಹತ್ವದ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಸಾಧಕನಾದವನು ತನ್ನ ಬದುಕೇ, ತಾನು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳೂ ಯಜ್ಞವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡದೇ, ತಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ, ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಾನುಸಾರ ಮಾಡಿದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ (ಅವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ). ಯಜ್ಞವು ಜೀವನದ ನೆಲೆ, ಜೀವನದ ಸೆಲೆ, ಯಜ್ಞವಿಲ್ಲದೇ ಜೀವನವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ ಯಜ್ಞವು ಅವುಗಳ ನಿತ್ಯ ಸಹಕಾರಿ ಎಂದೇ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.” ವೇದವಾದಿಗಳು ಈ ಯಜ್ಞ ಯಾಗಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮಗಳು, ಅವುಗಳ ಗುರಿ ಐಹಿಕ ಸುಖಭೋಗಗಳು. ಕರ್ಮ ಫಲನಗಳ ತೀವ್ರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಅಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಮೃತತ್ವ ಅಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭೋಗದ ಅಥವಾ ಮೋಕ್ಷದ ಬಯಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗೀತೆಯು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಗೀತೆಯ ಉಪದೇಶ ಆರಂಭವಾಗುವುದೇ ವಾಸನಾ ತ್ಯಾಗದೊಂದಿಗೆ; ಬಯಕೆ, ವಾಸನೆಗಳು ಆತ್ಮನ ಶತ್ರುವಿದ್ದಂತೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ತೊರೆಯಲೇಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅದರ ಅಭಿಮತ. ಗೀತೆಯು ವೈದಿಕ ಯಜ್ಞ ಯುಗಾದಿಗಳ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕನಾಗಿ (ಅಥವಾ ಅವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ) ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇಹದಲ್ಲೂ, ಪರದಲ್ಲೂ ಸುಖ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸಾಧಕನಾದವನು ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದು ಅದರ ಅಭಿಮತ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಅತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ; ದೇವದೇವತೆಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞಗಳೆಲ್ಲ ನನಗೇ ಅರ್ಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿವಿಧ ದೇವತೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಎಲ್ಲ ಯಜ್ಞಗಳ ಫಲವನ್ನು ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಆರಾಧನೆ ಅಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖವೆಂಬುದೇನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕಲ್ಪನೆ ಅಲ್ಲ. ಅದೇನೂ ಮೋಕ್ಷವಲ್ಲ. ಸಾಧಕನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದನ್ನರಿಯಬೇಕು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಅಜ್ಞ ಜನರು ಮಾಡುವುದು ಸಹಜ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೇವ ದೇವತೆಗಳ ಮಾರುರೂಪವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದೇನೋ ನಿಜವೇ; ಆದರೆ ಈ ತಥ್ಯ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಎಲ್ಲ ಆಹುತಿಗಳೂ ಏಕೈಕ ದೇವನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗೇ ಸೇರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ತಾವು ಯಾವ ದೇವತೆಯನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವುದೋ ಅದು ಆಯಾ ದೇವತೆಗೇ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅನೇಕರಿಗಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಈಶ್ವರನಿಗೇ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಕನ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ನಿರ್ಮಮದಿಂದ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆಂದು ಈಶ್ವರನಿಗೇ ಅರ್ಪಿತವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಗೀತೆ ಸಾರಿಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವೇದವಾದಿಗಳು ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರು. ಯಜ್ಞದ ಕಠೋರ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಮಾನವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದಂತಾಯಿತು. ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧನಾದ ಮಾನವನು ಅಂತೆಯೇ ವೇದವನ್ನು, ವೇದವಾದಿಗಳನ್ನು ಜರಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ವೇದವಾದಿಗಳನ್ನು ದೂರ ಇರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವವನ್ನು, ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ರೂಪಾಂತರಿಸಿ, ಉನ್ನತಗೊಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ನೈಜ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವದ, ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗದ ಮಹತ್ವದ ಅಂಗವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ವೇದಾಂತದ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಗೀತೆಯ ಸಮನ್ವಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಆಡಚಣೆಯನ್ನು ಓದುವದಿಲ್ಲ. ವೇದಾಂತದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಾಂಖ್ಯರ ಅನೇಕ ಪುರುಷ ವಾದವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ವೇದಾಂತದ ಕಲ್ಪನೆಯಾದ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯ ಪುರುಷನ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ತನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಆರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯು ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಸಮಾಪನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವೇದಾಂತದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ, ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವಗಳು ಮೋಕ್ಷದ ಆತ್ಮಂತಿಕ ಸಾಧನೆಗಳೆಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮ ಕೂಡ ಜ್ಞಾನದ ಅಂಗವೆಂದೂ ಸಾರುತ್ತದೆ. ಗೀತೆಯು ಅಕ್ಷರ ನಿರಾಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅನಂತ ಸಮತೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಾಣಿತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವೆಂದೂ ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಇದು ಸಾಂಖ್ಯರ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ, ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷನಲ್ಲಿ ಜೀವವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜೊತೆಗಿನ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಸಮಾವೃತಗೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಒಂದಾಗುವುದು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಎಂದು

ನಂಬುತ್ತದೆ. ಸಾಂಖ್ಯರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ವೇದಾಂತದ ಕಲ್ಪನೆಯ ಜೊತೆ ಸಮ್ಮಿಲಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ವೇತಾಶ್ವತರದಂಥ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಈ ರೀತಿಯ ಸಮನ್ವಯದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ನಿಜವಾದರೂ ಗೀತೆಯಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೇ ಎಲ್ಲವೂ ಮಲಗಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ; ವೇದಾಂತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ತುಸು ನ್ಯೂನತೆ ಇದೆ, ಅದನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಲೇಬೇಕಿದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು ಆನಂತರ ಬೆಳೆದ ಆಸ್ತಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ; ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಂತರದ ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು, ಆನಂತರ ಬೆಳೆದ ಆಸ್ತಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ; ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಂತರದ ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಹಿರಿದಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಏಕೈಕ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿರುವುದನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ.

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವೇದಾಂತದ ಪ್ರಮುಖ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಸರ್ವ ದೇವತಾ ವಾದವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಡಕ ಶಿಖರವು ಅದ್ವೈತವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಒಬ್ಬನೇ ಅವನೇ ಏಕೈಕ ಜಗತ್ಕಾರಣನು; ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ, ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದ ದೇವದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಂಶ ಸ್ವರೂಪರೇ; ಎಂದು ವೇದಾಂತ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಪರಬ್ರಹ್ಮ, ಈಶ್ವರ, ಪರುಷ, ದೇವ, ಪ್ರಭು ಮುಂತಾದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಹೇಳುವ ಪರಮ ಪುರುಷನಿಗೇ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮಂಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಈ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ; ಸಾಂಖ್ಯ ಹಾಗೂ ಈಶ್ವರ ವಾದಗಳ ಆಧಾರ ಕೂಡ ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಕಲ್ಪನೆಯೇ; ಆದರೆ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಬಹು ವ್ಯಾಪಕ, ಘನವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಸೂಚಿಸುವ ಸಮತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಗೀತೆ ಹೇಳದೇ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಏಕೈಕ ಪರಮ ಪುರುಷ, ಅವನ ಕೆಳ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಮಾಯ. ಸಾಂಖ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗಗಳನ್ನು ವೇದಾಂತದ ಜೊತೆ ಸಮೀಕರಿಸಲು ಈ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಗೀತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಈಶ್ವರ, ಅಥವಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನು

ಹಾಗೂ ಅಹಂಕಾರದ ನಾಶವು ಆರಂಭದ ಹೆಜ್ಜೆ, ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಪ್ರಥಮ ಹೆಜ್ಜೆ, ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮೊದಲು ಆಗಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧಿ ಎಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಪುರುಷೋತ್ತಮನೇ ಪರಮೋಚ್ಚ ಪರಬ್ರಹ್ಮ. ಅಂತೆಯೇ ಗೀತೆಯು ವೇದ ಮತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಂದ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಕಾಲದ ಅಧಿಕೃತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾಷ್ಯಕಾರರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೇದೋಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೀರಿನಿಂತು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ವೇದೋಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಭಾಷ್ಯಕಾರಂ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರುತಿಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವಾಗ ಗೀತೆಯು ತನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಮನ್ವಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದರ್ಶನಕಾರರಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸಿ, ಆ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಮಂಡಿಸದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಸಮನ್ವಯ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗೀತೆಯು ಅಂಥ ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿತು.

ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯು ವೇದಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಅವು ಈಶ್ವರ ಪ್ರಣೀತ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಅವು ದೈವೀ ಶಬ್ದಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈಶ್ವರನೇ ಸಕಲ ವೇದಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನು, ಅವನೇ ವೇದ ಕರ್ತೃ (ವೇದವಿದ್ ವೇದಾಂತ ಕೃತ್), ಎಲ್ಲ ವೇದಗಳ ಪರಮಜ್ಞೇಯ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ (ಸರ್ವಃ ವೇದ್ಯಃ ಅಹಮೇವ ವೇದ್ಯ) ವೇದಗಳು ಜ್ಞಾನ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಮತ್ತು ಈ ಅಭಿದಾನವು ಸರ್ವದಾ ಯೋಗ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಗೀತೆ ವೇದಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷರ ಆಚಿಗಿರುವ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ವೇದಗಳ (ಅನುಮವಾದ, ಭಾಷ್ಯದಂಥ) ವಿವರಣೆಗಳು ಗೊಂದಲ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಪ್ರವಾದಿಯು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದಂತೆ, ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಭಾವವು ತಾರಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಶಬ್ದಗಳು ಮಾರಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲ ಕೆಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಂತ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಲಾಭ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಹೃದಯಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ

ಈಶ್ವರನೇ ನಿಜವಾಗಿ ಸರ್ವ ಜ್ಞಾನದ ಅಧಿಕರಣ. “ನಾನು ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ, ಜ್ಞಾನದ ಉದಯ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಆಗುವುದು” ಎಂದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹೃದಯಸ್ಥ ಈಶ್ವರನ ಆಂತರಿಕ ವೇದ, ಅದರ ಶಬ್ದಗತ ಮೂರ್ತಿ ಅಂದರೆ ವೇದಗ್ರಂಥ. ಆಂತರಿಕ ವೇದವೇ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶ ಸತ್ಯ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಶಾಬ್ದಿಕ ಮೂರ್ತಿ ಅಂದರೆ “ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮ” (ವೇದ ಗ್ರಂಥ)ವಾಗಿದೆ. ಮಂತ್ರವು ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುವುದು ಹೃದಯದಿಂದ; ಸತ್ಯದ ಆಯತನವಾದ ಗುಪ್ತ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮಂತ್ರ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ (ಸಹನಾತ್ ಋತಸ್ಯ ಗುಹಾಯಾಮ್). ಸತ್ಯದಿಂದ ಆಯತನದಿಂದ ವೇದ ಜನಿಸುವುವು ಎಂಬುದೇ ಅವುಗಳ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ. ಆದರೂ ಅನಂತವಾದ ಸತ್ಯವು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೇದವಾದಿಗಳು ವೇದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ, ವೇದದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯ ಪೂರ್ಣರೂಪದಿಂದ ಇದೆ. ವೇದದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸತ್ಯ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ, ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಯೋಚಿಸಲೂ ಆಗದು (ನಾನ್ಯದನ್ತೇಲೆ ವಾದಿನಃ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಯಾವ ಗ್ರಂಥದ ಬಗೆಗೂ ಹೇಳಲಾಗದು. ಇದು ಮುಕ್ತಿಕಾರಕ ತಾರಕ ವಾಕ್ಯ. ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಬೈಬಲ್, ಕುರಾನ್, ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತು, ಗೀತೆ, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಮಹಾಪುರುಷರ, ಅವತಾರ ಪುರುಷರ ವಚನದಲ್ಲೂ ಈ ತರಹದ ಮಾತು ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತ್ಯ ಎಂದು ಯಾವ ಗ್ರಂಥದ ಬಗೆಗೂ ಹೇಳಲಾಗದು. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನೇ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸತ್ಯ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಅದು ಬಹು ಸಂಕುಚಿತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮತದ ಕುರುಡು ಅಭಿಮಾನಿಯ ಮಾತು ಅದು. ಸ್ವತಂತ್ರ, ತೇಜಸ್ವೀ, ಜ್ಞಾನಾಕಾಂಕ್ಷೀ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಅನುಭವ ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅಂಥವನು ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇಂಥ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಕೇಳಿರಲಿ ಅಥವಾ ಕೇಳದೇ ಇರಲಿ, ಮಾನವನ ಹೃದಯವು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರದೀಪ್ತ ಆಳದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಕಾಣುವುದೋ ಅಥವಾ ಸನಾತನ ವೇದವಿತ್ ಸರ್ವಜ್ಞ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಯಾವ ವಾಣಿಯನ್ನಾಲಿಸುವುದೋ ಅದೇ ಪರಮ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(ಸಶೇಷ)

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕಾವ್ಯ
“ಯಾರು?”

- ಅನುವಾದ: ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

ನೀಲ-ವ್ಯೋಮದಲಿ, ಪಚ್ಚೆ-ಸಮೃದ್ಧ -ಕುಸುರಿನುಸಿರಿನೊಳಗೆ
ಅದು ಯಾವ ಕರವು ದೀಪ್ತಿ ತುಂಬಿತೋ ಈ ವರ್ಣ-ವರ್ಣದೊಳಗೆ?
ಈಧರದ-ಗುಹ್ಯ-ಗರ್ಭದಲಿ ಪವನಗಳು ಸುಪ್ತವಿದ್ದ ಘಳಿಗೆ
ಅವು ಚಿಮ್ಮಲೆಂದು, ಜಾಗರಣಗೊಳಿಸೆ, ಯಾರಿವನ ಆಜ್ಞೆ ಹೀಗೆ?

ಹೃದಯದಲಿ ಲೀನ ಅವನೀಗ ಗುಹ್ಯ-ಪ್ರಕೃತಿಯಾ ಗುಹೆಯ ಒಳಗೆ,
ಅರಿವಿನಲಿ ದೊರೆತ ಅವನೀಗ ರಚಿಸೆ ಚಿಂತನದ ರಚನೆಯೊಳಗೆ;
ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಲಿ ಜೊತೆ ಪುಷ್ಪವರಳೆ, ಅಲ್ಲವನು ನೇಯ್ಗೆಗೊಂಡು
ದೇದೀಪ್ಯಮಾನ ಜಾಲಂಧ್ರ-ತಾರೆಗಳಲೀಗ -ಬಂಧಗೊಂಡು.

ಪುರುಷ ಪೌರುಷದಿ, ಲಾವಣ್ಯಲೀಲ-ಲಲನೆಯಾ ಅಂದದೊಳಗೆ
ಬಾಲಕನ ಮುಗ್ಧ ಹಸಿತದಲಿ, ಜೊತೆಗೆ ಬಾಲಿಕೆಯ ಲಜ್ಜೆಯೊಳಗೆ;
ಸ್ವರ್ಗ-ಮಾರ್ಗದಲಿ 'ಗುರುತರದ-ತಿರುಗು' ರೂಪಿಸಿದ ಹಸ್ತ ಸಾಗಿ
ಅದರ ಆ ಸರ್ವ ಧೂರ್ತತೆಯ ಕಳೆಯೆ ಭೂಷಣದ-ಸುರುಳಿಗಾಗಿ.

ಇವು 'ಅವನ' ಕಾರ್ಯಗಳು ಜೊತೆಗೆ ಕವಚಗಳು 'ಅವನ' ಛಾಯೆ ಪರ್ವ;
ಆದರೆಲ್ಲವನು? ಯಾವ ನಾಮದಲಿ ನಾ 'ಅವನ' ತಿಳಿವೆ ಸರ್ವ?
ಬ್ರಹ್ಮನವನೇನು? ವಿಷ್ಣುವೇ ತಾನು? ಪುರುಷನೋ ಯಾ ಪ್ರಕೃತಿಯೋ?
ದೇಹಗಳಲಿಹನೋ? ನಿರ್ದೇಹಿ ತಾನೋ? ದ್ವೈತಿಯೋ ಅದ್ವೈತಿಯೋ?

ಕಂದು ವರ್ಣದತಿಭವ್ಯತೇಜದೀ ಶಿಶುವೆಮಗೆ ಪ್ರೇಮ-ಮಗ್ನ
ನಮಗಧಿಷ್ಠಾತೆ ನಾರಿಯವಳೀಗ, ಅತ್ಯುಗ್ಗ ಜೊತೆಗೆ ನಗ್ನ,
ಶೃಂಗಗಳ-ಶೀತ-ಆ ನಾದದೊಳಗೆ ನಾವ್-'ಅವನ' ದರ್ಶಗೊಂಡು
ಗೋಳ-ಗೋಳಗಳ ಹೃದಯದಲಿ 'ಅವನು' ಕರ್ತವ್ಯನಿರುವ ಕಂಡು.

'ಅವನ' ಪಥಗಳನು, 'ಅವನ' ಕುಟಿಲತೆಯ, ಜಗಕೆಲ್ಲ ನಾವು ಸಾರಿ;
ವೃತ್ತಿರಾಗ ಜೊತೆ ನೋವು-ಪೀಡೆಯಲು ಇವ ತೋಷ ಹೊಂದಿ ಬೀರಿ;

ನಮ್ಮ ದುಃಖದಲು ಹರ್ಷಪುಲಕಿತನು, ರೋದಿಸಲು ಚಲನೆ ನಮಗೆ
'ಅವನದೇ' ಹರ್ಷ ಮತ್ತವನ ಅಂದದಾಮಿಷದಿ ಸೆಳೆತದೊಳಗೆ.

'ಅವನ' ಮುದಹಸಿತ ಆ ನಾದ ಮಾತ್ರ ಸಂಗೀತ ಸಾರವಾಗಿ;
'ಅವನ' ಆ ತೋಷ-ರಾಗಸ್ಮಿತವಿದುವು ಸೌಂದರ್ಯ ಸರ್ವವಾಗಿ;
ನಮ್ಮ ಜೀವಗಳು ಅವನ ಹೃತ್-ಸ್ವಂದ, ಪುಲಕವದು ನಮಗೆ ಈಗ
ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣನಾ ಸಂಯೋಗಕವರ ಮುತ್ತಮುಗೆ ಪ್ರೇಮವೀಗ.

ಕಹಳೆಯಾ ಘೋಷಗಳಲೀಗ ಉಚ್ಚ-ಬಲ-ತೇಜ-ನಾದ 'ಅವನು',
ಜೊತೆಗಿದೋ ಅವನು ರಥಗಳಲಿ ಚಲಿಸಿ, ಎಸೆದೆಸೆದು ಭಲ್ಲೆಗಳನು;
ಎಡೆಬಿಡದೆ 'ಅವನು' ಕತ್ತರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಸರ್ವತ್ರ ಸಹನೆ ತುಂಬು;
ಈ ಜಗಕೆ 'ಅವನು' ಹೋರಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಅಂತಿಮದ ಅವಧಿಗಿಂಬು.

ಈ ಲೋಕ-ಲೋಕಗಳ ಲಯದ ಒಳಗೆ, ಯುಗಗಳೇರಿಳಿತ ಬದ್ಧ,
ಅನಿರ್ವಚನೀಯ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ, ವೈಭವದ ಜೊತೆಗೆ ಶುದ್ಧ,
ಚಿಂತಕನು ಬಂಧಗೊಳಿಸಿರುವ ಚರಮ ಶಿಖರಾಗ್ರದಾಚೆ ಶಕ್ತ
ನಿತ್ಯ ಸಹನೆಯಾ 'ಅವನು' ಪೀಠಗಳಲೀಗವನು ಅಭಿಷಿಕ್ತ.

ಭವಿಗೀಗ ಇವನು ದೇವನಿಹ ಜೊತೆಗೆ ಅವನದೇ ಪ್ರೇಮಿ- ನಿತ್ಯ,
ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಿಗೀಗವನು ಆಪ್ತ, ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಕಾಣ್ಕೆ ಸತ್ಯ;
ನಮ್ಮ ಸೊಕ್ಕಿನಲಿ ನಾವಂಧರಾಗಿ, ಭಾವದಾಡಂಬರಕ್ಕೆ,
ನಮ್ಮ ಚಿಂತನದಿ ನಾವೆ ಬಂಧಿತರು, ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ

ಕಾಲರಾಹಿತ್ಯ ಜೊತೆಗೆ ಅಮೃತತ್ವವಾಗಿರುವ ತೇಜ 'ಅವನು'
ಜೊತೆಗಿದೋ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲು ಅವನ ಛಾಯೆಯನು ಬೀಸಿ ಅವನು.
ಅಂಧತ್ವದೊಳಗೆ ತಮವಿರುವ ಘಳಿಗೆ, ತನ್ನ-ತಮ ನುಂಗಿಕೊಂಡು
ಅದರಂತರಂಗದಲಿ 'ಅವನು' ವ್ಯಾಪ್ತ, ಏಕಾಕಿ, ಪೀಠಗೊಂಡು

**ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್
ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಟ್ಟಿ**

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕೃತಿ ಹೆಸರು
1	ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ
2	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ದಿವ್ಯ ಜೀವನ
3	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಭಾರತೀಯ ಧರ್ಮ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ದರ್ಶನ
4	ಶ್ರೀ ಮಾತಾರವಿಂದರ ಪೂರ್ಣಯೋಗ
5	ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪದ್ಯಗಳು
6	ರವಿ ಬೆಳಗಿದ ಪಥ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ವಚನವೇದ ಸಂಕಲನ)
7	ನವೆಂಬರ್ 24, 1926 ಅಧಿಮಾನಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅವರೋಹಣ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿದಿನದ ಮಹತ್ವ
8	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು (ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ)
9	ಶ್ರೀಮಾತೆ (ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ)
10	ಕೇಂಬ್ರಿಜ್‌ನ ಸುಗಂಧಿತ ಪುಷ್ಪ (ಮಾನವತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕೊಡುಗೆ)
11	ಅತಿಮಾನಸ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಜಗತ್ತೊಂದರ ಜನನ (ಶ್ರೀಮಾತೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ)
12	ಭಾರತ ಮತ್ತು ಭರತಮಾತೆಯ ದೈವನಿಯತಿ
13	ಆದರ್ಶ ಶಿಕ್ಷಕ
14	ಪೂರ್ಣಯೋಗ
15	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತ್ವ
16	ಶ್ರೀಮಾತೆಗೆ 72 (ಬಾಹತ್ತರ) ಕವನಗಳ ಅರ್ಪಣೆ

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕೃತಿ ಹೆಸರು
17	ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ವಿಚಾರಧಾರೆ
18	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ದರ್ಶನ
19	ಶ್ರೀಮಾತೆ ಭಾರತಮಾತೆ
20	ದುರ್ಗಾಸ್ತೋತ್ರ
21	ಚಿಂತನಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತಿಗಳು
22	ಯೋಗ ಸಮನ್ವಯ
23	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದಾಶ್ರಮ
24	ಪ್ರಸೂತಿ ಪೂರ್ವದ ಶಿಕ್ಷಣ ಶೋಭಾಯಮಾನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನೆಡೆಗೆ
25	ಮಗುವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?
26	ಸುಪ್ರಮಾನಸದ ಶ್ರೀಮಾತೆ
27	ಸಾವಿತ್ರಿ (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ)
28	ಪೂರ್ಣಯೋಗದ ಪಥದಲ್ಲಿ
29	ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣಗಳು
30	24 th November 1926 (Descent of Overmental Consciousness)
31	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಾವಿತ್ರಿ
32	ಮಾನುಷ ಚಕ್ರ
33	ಚೈತ್ಯ ಪುರುಷ
34	ಭವಾನಿ ಭಾರತಿ
35	ಶಿಕ್ಷಣ
36	ಯೋಗಾರಂಭ

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 14-05-2022 ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 4.00 ರಿಂದ 5.30 ಗಂಟೆಯ ವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ್ ದೇಶಪಾಂಡೆರವರು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 150ನೇ ಜನ್ಮವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಅಂಗವಾಗಿ “ಈಶಾವಾಸ್ಯ ಉಪನಿಷತ್” ಕುರಿತು ಆನ್‌ಲೈನ್ ಮೂಲಕ ಪ್ರವಚನ ನೀಡಿದರು. ಜೂಮ್ ಲಿಂಕ್/ಯುಟ್ಯೂಬ್ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ಭಕ್ತರು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

ದಿನಾಂಕ 28-05-2022 ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 4.00 ರಿಂದ 5.30 ಗಂಟೆಯ ವರೆಗೆ ಡಾ|| ಶ್ರುತಿ ಬಿದ್ವೈಕರ್, SACAR, ಪುದುಚೇರಿ ಇವರು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 150ನೇ ಜನ್ಮವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಅಂಗವಾಗಿ “Sri Aurobindo’s Experience and Vision: Sonnets and Savitri” ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಮೂಲಕ ಪ್ರವಚನ ನೀಡಿದರು. ಜೂಮ್ ಲಿಂಕ್/ಯುಟ್ಯೂಬ್ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ಭಕ್ತರು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

ಫೋಟೋ: ಇಮೇಜಿಂಗ್ ಸಾವಿತ್ರಿ

ಕೃಷ್ಣಶ್ಲೋಕ

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 64 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No.: RNP/KA/BGS/368/2021-2023

Kannada Monthly Magazine

Date of Publication on 7th of Every Month

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till: 31-12-2023

Licensed to Post at BG PSO, Mysuru Road, Bengaluru - 560 026

ಫೋಟೋ: ಇಮೇಜಿಂಗ್ ಸಾವಿತ್ರಿ

ಕೃತಜ್ಞತೆ

Ed: Sri Puttu Parashuram Kulkarni, Pub: Dr. Ajit Sabnis
Ptd. by M/s. Seshaasai e-forms Pvt. Ltd.,
on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',
J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone: 080 - 22449882.